Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 5/3- 12/3/2013

ΤΟΠΙΚΑ

Ένα υπουργικό συναλλαγής και μια low key μεταβίβαση

Οι «εορτασμοί» για την επιστροφή της δεξιάς στην εξουσία ήταν υποβαθμισμένοι. Αυτό φάνηκε από την Κυριακή – παρά τις προσπάθειες του επιτελείου και των ΜΜΕ να δώσουν «πανηγυρικό κλίμα» ισχυρής εντολής. Το κοινωνικό αίσθημα φάνηκε να είναι σαφές, ότι δηλαδή δεν υπήρχε τέτοια εντολή – μάλλον, σκεπτικισμός και επιφύλαξη. Οι αριθμοί, άλλωστε, των ψηφοφόρων του κ. Αναστασιάδη ήταν σαφείς: δεν πήρε καν τον ίδιο αριθμό με τον πριν 5 χρόνια νικητή. Και αν εκείνος είχε να αντιμετωπίσει μια μόνιμη αμφισβήτηση των προεδρικών εξουσιών για να κυβερνήσει, η πιθανότητα να επεκταθεί το σενάριο είναι, μάλλον, δεδομένη, αργά ή γρήγορα. Άρα και οι οπαδοί του ΔΗΣΥ βρίσκονταν στην επιφύλαξη. Με δεδομένο, μάλιστα, ότι είναι ετερόκλητο σκηνικό και οι μεν ανησυχούν για τους δε. Η συνάπαρξη του Προδρόμου με τους υποστηρικτές του «ναι» το 2004, είναι από μόνη της μια πηγή καχυποψίας λ.χ. Και φυσικά, είναι και οι σχέσεις με το ΔΗΚΟ. Στα ταξικά είναι σαφές ότι κέρδισε το κεφάλαιο – το ΚΕΒΕ αντί η ΣΕΚ λ.χ..

Μπροστά σε αυτά τα δεδομένα, ο Αναστασιάδης άφησε τις ωραίες λέξεις και κατέφυγε στην παραδοσιακή συνταγή της δεξιάς – ρουσφέτι με την ελπίδα να συγκολλήσει ότι μπορεί. Όπως φάνηκε και από τις αντιδράσεις, το μούδιασμα επεκτάθηκε με την ανακοίνωση της νέας κυβέρνησης στην οποία καταγράφηκαν οι δεσμεύσεις και οι εξαρτήσεις. Το ότι ο αρχιεπίσκοπος εμφανίστηκε το σαββατοκύριακο να επικροτεί τον Αναστασιάδη, αλλά και το Σαρρή για το άνοιγμα στις ιδιωτικοποιήσεις ήταν εκφραστικό της ικανοποίησης ενός μπλοκ συμφερόντων. Και οι φιλελεύθεροι σιώπησαν ευλαβικά, αφού ανέφερε και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Το νέο υπουργικό και οι ισορροπίες στη βουλή και ευρύτερα

Το υπουργικό του κ. Αναστασιάδη ήταν ένα είδος απογοήτευσης για όσους είχαν αυταπάτες – όσοι θεωρούσαν ότι θα έκανε κάποια επίδειξη, για να δικαιολογήσει, έστω, προεκλογικές ατάκες. Τελικά, απέσυρε χωρίς απολογία και τη θέση ότι δεν θα διορίσει 'κομματόσκυλα'. Αλλά το πιο δύσκολο για τους ψηφοφόρους του ήταν η αποκάλυψη της πεζής αλήθειας: ο Αναστασιάδης ήταν ένας υποψήφιος που εκλέγηκε με υποσχέσεις σε διάφορα κατεστημένα και οργωμένα συμφέροντα και έκανε ένα υπουργικό, σχεδόν καθ' υπόδειξη ή κατά συγκόλληση. Έδωσε στον ΔΗΣΥ - σε διάφορα μπλοκ και καπετανάτα της «νέας εκδοχής»- στο ΔΗΚΟ - πτέρυγα Κάρογιαν - στην πτέρυγα Συλούρη και έδωσε και μια καρεκλά στην Ιωάννα, με την οποία μάλλον την ξεφορτώθηκαν οι οικολόγοι του Περδίκη. Ο Φιλελεύθερος έπιασε την προσπάθεια στο πρωτοσέλιδό του και αναφέρθηκε σε «πλειοψηφία» - εννοώντας στη Βουλή.

Εκεί, όμως, τα δεδομένα παραμένουν εύθραυστα: ήδη εκτός από το ΑΚΕΛ, τοποθετήθηκε στην αντιπολίτευση και η ΕΔΕΚ. Αυτό φέρνει τους ψήφους την αντιπολίτευσης, αν και όταν προκύψει θέμα αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση, στους 24. Υπάρχουν μετά οι βουλευτές που θεωρούν ή και δήλωσαν ότι θέλουν να εκφράσουν το 25% του Λιλλήκα: οι Κουλίας και Κουτσού. Από εκεί και πέρα, ο Περδίκης ως βουλευτής των οικολόγων, μάλλον, δεν θα δεσμευτεί με την Ι. Παναγιώτου. Άλλωστε, ο διορισμός της ήταν καθαρά εστιασμένος ρουσφετολογικά, για να μην μπορούν οι οικολόγοι να προτείνουν άλλο/η. Τις μέρες που ακολούθησαν οι «οικολόγοι» εξέφρασαν, ήδη, διαφωνία με την κυβέρνηση για το ΝΑΤΟ, αλλά και την πιθανότητα να δεσμευτεί η κυβέρνηση με τον αγωγό μέσω Τουρκίας. Αυτό κάνει την εν δυνάμει αντιπολίτευση στη βουλή να διατηρεί 27 μέλη. Και μένει, πια, το τί θα κάνει ο Ν. Παπαδόπουλος, ο οποίος με τη ψήφο του μπορεί να φέρει τη βουλή σε ισοπαλία. Ενώ και ο Συλούρης, αν και δεσμευμένος με την κυβέρνηση, προσπαθεί να διατηρήσει κάποια συνοχή στο ΕΥΡΩΚΟ, αλλά προσπαθούσε, επίσης, να δημιουργήσει και ένα προφίλ εντιμότητας – και προεδρεύει της επιτροπής της βουλής που ασχολείται με τα σκάνδαλα των τραπεζών.

Τα πολλά ΔΗΚΟ

Αξίζει, επίσης, να αναφερθεί και η απόσταση τριών βουλευτών του ΔΗΚΟ από τους εορτασμούς Αναστασιάδη. Επιστολή στο Φιλελεύθερο:

«*Ευτυχώς που μερικοί μερικοί σέβονται την αξιοπρέπεια. Αναφέρομαι στους τρεις βουλευτές του ΔΗΚΟ, Αντώνη Αντωνίου, Σοφοκλή Φυττή και Γιώργο Προκοπίου που δεν έτρεξαν στους πανηγυρισμούς του Νίκου Αναστασιαδη..*»

Η περίπτωση των τριών βουλευτών είναι ενδιαφέρουσα, ακριβώς, γιατί δείχνει και το ετερόκλητο δυνάμεων που υπάρχουν στο ΔΗΚΟ και ανάμεσα στην πλειοψηφία, που δεν ψήφισε Αναστασιάδη τον πρώτο γύρο, αλλά ακόμα και στην ίδια την ηγεσία. Ο Ν. Παπαδόπουλος μπορεί να απέδειξε ότι έχει γερές βάσεις – δίκτυο στη Λευκωσία, αλλά είναι, επίσης, πιθανό ότι ανάμεσα στους δηκοϊκούς, που ψήφισαν Λιλλήκα τον πρώτο γύρο στη Λευκωσία, να συμπεριλαμβάνονται και δυσαρεστημένοι δημόσιοι υπάλληλοι – που μάλλον θα νιώθουν δικαιωμένοι για την καχυποψία τους με τις ατάκες που έριξε ο Σαρρής και για τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και για το ότι το σημαντικό δεν είναι οι εργασιακές θέσεις – και το δημόσιο. Ο Αντώνης Αντώνιου από την Πάφο, κτίζει ένα προφίλ αυτονομίας από όλες τις τάσεις και μάλιστα, ήταν ο μόνος βουλευτής που ζήτησε από ελληνική εφημερίδα να διαψεύσει ότι είχε πάρει δάνειο εκατοντάδων χιλιάδων από τράπεζα. Ο Αβέρωφ, αντίθετα, έκανε την πάπια. Ο Αντωνίου κέρδισε τις εκλογές ενάντια σε υποψήφιο του Κάρογιαν, αλλά τηρεί εσωκομματική θέση διαφωνίας. Ο Σοφοκλής Φυττής είναι ιστορικό στέλεχος και εκλέγηκε ενάντια σε υποψήφιο της τάσης των Παπαδόπουλου-Κολοκασίδη. Ο Προκοπίου εκλέγηκε ενάντια στον Κλεάνθους, που έσφαζε και τη θέση για συνεργασία με την αριστερά – αλλά θεωρείται ότι η εκλογή έγινε και με υπόγεια στήριξη από άλλα ηγετικά μπλοκ.

Η διαπλοκή έχει την δική της ιστορία ή τί κουβαλούν στην πλάτη μερικοί υπουργοί: από τον Γεωργιάδη, στο Χάσικο και το Σαρρή

Τα πιο κραυγαλέα παραδείγματα εξυπηρέτησης συμφερόντων στους διορισμούς νέων υπουργών ήταν οι δύο υπουργοί από τον ΔΗΣΥ - οι κ. Χάσικος και Γεωργιάδης - όπως και οι δύο υπουργοί του ΔΗΚΟ - οι Φωτίου και Κενεβέζος - όπως βέβαια και ο κ. Σαρρής – αν και ο τελευταίος, μάλλον, προκάλεσε ένα αίσθημα δυσφορίας, παρά δημόσιες δηλώσεις. Το ΑΚΕΛ επικεντρώθηκε στους εύκολους στόχους – το Χάσικο και το Γεωργιάδη.

Η περίπτωση του κ. Γεωργιάδη ήταν κραυγαλέα, αφού υπήρχε αναπάντητη ως δεδομένο στη δημόσια σφαίρα, η καταγγελία της Χαραυγής ότι ο εκπρόσωπος του ΔΗΣΥ δεν τηρούσε τις υποχρεώσεις ως εργοδότης. Και τα ΜΜΕ, τα οποία θεώρησαν μέγα σκάνδαλο το ότι ο φίλος της κόρης του Μολέσκη πήρε μια part time δουλειά για την κυπριακή προεδρία, δεν φάνηκαν να ενοχλούνται καθόλου από την αντιστοιχία: ο ίδιος ο βουλευτής, και νυν υπουργός εργασίας δεν τηρουσε τους κανονισμούς του υπουργείου που θα αναλάμβανε. Στην δήλωσή του στις 28/2 ο κ. Γεωργιάδης - όταν δηλαδή είχε ήδη επιλεγεί και ήξερε ότι ήταν δύσκολο πια να τον διαψεύσει το υπουργείο που θα αναλάμβανε - προσπάθησε αντιφατικά να «διαψεύσει» με διακηρύξεις, αντί τεκμηρίων: έτσι από την μια ξεκινούσε με διακηρυξη ότι δεν υπήρξε καμία καταγγελία του υπουργείου, για να παραδεχτεί μετά ότι υπήρξε επιστολή από το υπουργείο. Καταλήγει λ.χ. για την επιστολή που, αρχικά, έλεγε ότι δεν υπήρχε: *«Η επιστολή έχει ήδη δοθεί στους Νομικούς Συμβούλους της εταιρείας με οδηγίες για ενσωμάτωση των εισηγήσεων ενόψει της επαναλειτουργίας της επιχείρησης με την έναρξη της τουριστικής περιόδου».* Τώρα, γιατί ένα δημόσιο πρόσωπο χρειάστηκε επέμβαση του υπουργείου για να εφαρμόσει τον νόμο, είναι αξιοσημείωτο. Όταν, μάλιστα, θα αναλάβει υποτίθεται να εφαρμόζει την νομοθεσία για άλλους ως ο αρμόδιος υπουργός. Και υιοθέτησε την αστεία θέση ότι παραιτήθηκε από την επιχείρηση – άρα έμεινε στα χαρτιά ο πατέρας του ως ιδιοκτήτης; Στο δημοσίευμα της Χαραυγής, στις 23/2, κωδικοποιούνταν και τα ακόλουθα που αφορούν,

προφανώς, την προτίμηση σε χαμηλόμισθους εργαζόμενους, χωρίς δυνατότητα αντίδρασης: *«..παραβιάζει τη νομοθεσία περί προστασίας των μισθών Νόμου… Δεν επιτρέπει την είσοδο σε συντεχνίες για διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, εμποδίζει την κατοχύρωση του δικαιώματος οργάνωσης…».* Και προφανώς αυτά είναι και διευκρινιστικά για την αντίφαση ενός δημοσίου προσώπου, που φλερτάρει πολιτικά με το ρατσισμό - όπως στην περίπτωση με τα επιδόματα - αλλά, ταυτόχρονα, προτιμά, για λόγους που δεν εξηγεί, χαμηλόμισθους και ανοργάνωτους κοινοτικούς για την επιχείρησή του. Όταν εμποδίζονται να οργανωθούν..

http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=124670

http://www.haravgi.com.cy/site-article-32577-gr.php

Ο Πολίτης λ.χ., την επομένη, είχε πρωτοσέλιδο, που εστίαζε στο ότι δεν διορίστηκαν γυναίκες. Εξέφρασε μια δυσφορία με τη μορφή της απαλής μετατόπισης. Ο Χάσικος έχει την ανταγωνιστική δεξιά εφημερίδα, η οποία κινείται στο χώρο των φιλελευθέρων, την Αλήθεια και άρα η προαγωγή του, μάλλον, σημαίνει ότι έχει γερές πλάτες και ο νέος κάτοικος του προεδρικού έχει τις ανάλογες εξαρτήσεις. Οι φήμες, πάντως, έλεγαν ότι κατά την προεκλογική περίοδο, ο Πολίτης επιβίωνε με οικονομική ενίσχυση από τον υποψήφιο. Όποτε, το τί θα γίνει με τις δύο εφημερίδες, σε μια περίοδο που τα έντυπα, αναπόφευκτα, θα κινηθούν προς άλλα Μέσα, θα δείξει.

Ο κ. Χάσικος, τώρα, δεν έχει σύγκρουση συμφερόντων: και στα Βαλκάνια, ακόμα ψάχνουν για την Telepassport

Η περίπτωση Χάσικου προκάλεσε αίσθηση γιατί ο ίδιος εμπλέκεται και σε παλιές υποθέσεις όπου υπάρχουν κατηγορίες για υποπτες διασυνδεσεις αλλά και πρόσφατες «συγκρούσεις συμφερόντων». Ο διορισμός ενός μεγαλοεκδότη - εκτός

από την Αλήθεια ελέγχει και ραδιοσταθμούς και μέχρι πρόσφατα ετοιμαζόταν για τηλεοπτικό σταθμό - για να εποπτεύει ένα υπουργείο, στο οποίο ανήκει η δημόσια ραδιοτηλεόραση και έχει σχέσεις με την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης, είναι προκλητικό. Ο διορισμός, λίγο πολύ, υποδηλώνει ότι η κυβέρνηση δεν θα σεβαστεί το ζήτημα της σύγκρουσης συμφερόντων – ή ότι ο νέος πρόεδρος είναι τόσο εξαρτώμενος, που δεν μπορεί να πάρει αποφάσεις, έστω και διακοσμητικές, από μόνος του.

Τα ανοικτά ζητήματα υποπτων διασυνδεσεων του κ. Χάσικου πάνε πίσω, στα τέλη της δεκαετίας του 90, όταν ο ίδιος φαίνεται να έχει σχέσεις με διάφορους οργανισμούς, οι οποίοι βρίσκονται υπό διερεύνηση στην Ελλάδα:

«… ο κ. Χάσικος εμπλέκεται και άμεσα με εταιρείες, όπως την Telepassport, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για διακίνηση χρημάτων στα σκάνδαλα μιζών, τα οποία είναι υπό διερεύνηση στην Ελλάδα – όπως το σκάνδαλο της Siemens, στο οποίο εμπλέκεται το όνομα του Τσοχατζόπουλου μέσω του «κολλητού του», Π. Νικολαΐδη. Φαίνεται ότι ο εισαγγελέας Αθανασίου, ο οποίος διερευνά το σκάνδαλο της Siemens κατέληξε ότι τα «μαύρα ταμεία» φαίνεται να διαπλέκονται με την εταιρεία Telepassport «που κατά σύμπτωση ιδρύθηκε το 1998», δηλαδή τον επόμενο χρόνο που άρχισε η διαπλοκή του ΟΤΕ με την Siemens, αλλά και τον επόμενο χρόνο της οριστικοποίησης της συμφωνίας για τους S300. Ο Σ. Χάσικος, ηγετικό στέλεχος του ΔΗΣΥ και υπουργός άμυνας, την περίοδο 1999-2003, βρέθηκε, το 2006, να είναι ένας από τους συμμετέχοντες στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας στην Ελλάδα. Αλλά, ήδη, από το 2004 υπάρχουν δηλώσεις του[1] όπου εμφανίζεται ως εκπρόσωπος της εταιρείας στην Κύπρο – και κατηγορεί μάλιστα την ΑΤΗΚ, υποσχόμενος ότι η εταιρεία, την οποία εκπροσωπεί, θα προσφέρει καλύτερες τιμές. Και σύμφωνα με τις δηλώσεις του, η Telepassport ξεκίνησε τις επιχειρήσεις της στην Κύπρο από το 2002 – όταν ο κ. Χάσικος ήταν ακόμα υπουργός άμυνας. Και προφανώς, χειριζόταν και ζητήματα μιζών στα οποία εμπλέκονταν διάφοροι οργανισμοί - όπως η Telepassport - και άτομα.

[1] http://www.xak.com/main/newsshow.asp?id=28759

Η Telepassport απορροφήθηκε το 2006 από μια άλλη εταιρεία, την Lannet, η οποία έκλεισε το 2007. Είναι συμπτωματικό ότι η εταιρεία στην οποία συμμετείχε ο Χάσικος και οι άλλοι εμπλεκόμενοι, «ξαφνικά έμεινε από λεφτά», λίγο πριν ξεσπάσει δημόσια το σκάνδαλο της Siemens - και άρα θα γίνονταν έρευνες για τις διακινήσεις χρημάτων μέσω των ταμείων της – και ενώ είχαν αρχίσει σχετικές έρευνες στο Λίχτεσταϊν; Αναφέρεται, χαρακτηριστικά, σε ένα κείμενο στην εφημερίδα Παρών, το 2008: «Τι μπορεί να συνδέει πρόσωπα φαινομενικά ετερόκλητα, όπως ο Σ. Αποστολόπουλος και ο Σ. Χάσικος, με μια ελληνική εταιρεία τηλεπικοινωνιών, όπου έχουν το πρώτο λόγο ένα πρώην στέλεχος του ΟΤΕ και ένα της Siemens;»[2]

Σε μια πρόσφατη αναφορά http://sarotiko.blogspot.com/2012/09/siemens.html στις έρευνες για τον «οδικό χάρτη των κεφαλαίων» σε σχέση με τα σκάνδαλα των μιζών στην Ελλάδα, σημειώνεται:

«Είναι η Εκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, τα κυριότερα σημεία της οποίας δημοσιεύει σήμερα «Το Βήμα», δείχνοντας ανάγλυφα την πορεία των εκατομμυρίων ευρώ που διακινήθηκαν με ονόματα και διευθύνσεις... Υπάρχουν ακόμη ανοιχτά θέματα, όπως η χρηματοδότηση από τα «μαύρα ταμεία» της γερμανικής εταιρείας μέσω στελεχών-μετόχων της, της εταιρείας Telepassport, αλλά και πώς εμπλέκονται στη διακίνηση αυτών των κεφαλαίων γνωστοί πρωταγωνιστές άλλων σκανδάλων, όπως ο Λαυρέντης Λαυρεντιάδης και άλλοι... Στην υπόθεση Telepassport μάλιστα δεν εντοπίστηκαν ποτέ οι πραγματικοί δικαιούχοι της υπεράκτιας Claphand Universal SA με έδρα τις Παρθένες Νήσους, που ελέγχει πάνω από το 50% των μετοχών της εταιρείας. Στο ΔΣ της εταιρείας ή μέτοχοί της διετέλεσαν ο Ηλίας Γεωργίου, ο γιος του, αλλά και το πρώην στέλεχος του ΟΤΕ Γιώργος Σκαρπέλης.

Μεγάλα ποσά, ύψους 50.024.885 ευρώ, έχει διακινήσει ο άφαντος Χρήστος Καραβέλας, ο οποίος ανακατευόταν στα της εταιρείας και μετά το 2000, παρ' ότι απολύθηκε από τον Μ. Χριστοφοράκο από το 1997. Είχε 31 λογαριασμούς και έχει αποδεδειγμένα δωροδοκήσει τουλάχιστον πέντε στελέχη του ΟΤΕ, οι οποίοι ήδη έχουν απολογηθεί. Οι δωροδοκίες γίνονταν μέσω ελβετικών τραπεζών, κυρίως της UBS. Εμβάσματα εμφανίζονται να διακινούνται ως το 2005.

Μεταξύ των ποσών αναφέρεται και ποσό 2.671.196 ευρώ που κατέληξε στην οικογένεια Καραβέλα στη Βρετανία, αλλά δεν φαίνεται ποιος το προσφέρει. Καταγράφονται τουλάχιστον 100 τέτοιες κινήσεις! Τα χρήματα διακινούνται πάντοτε

[2] Ολόκληρο το κείμενο αναδημοσιεύεται πιο κάτω

προς άγνωστη κατεύθυνση μέσω τραπεζών σε γαλλικά θέρετρα (Σαμονί), στην Κύπρο κ.α. Αίσθηση προκαλεί η μεταφορά ποσού από τους επίμαχους λογαριασμούς ακόμη και τον Δεκέμβριο του 2008, εν μέσω διερεύνησης του σκανδάλου!».

Η εμπλοκή της Κύπρου, αλλά και της Telepassport, σημαίνει ουσιαστικά ότι εμπλέκονται, όχι μόνο αξιωματούχοι, που μπορεί να είχαν σχέσεις με τα εμπλεκόμενα άτομα στην Ελλάδα, αλλά και δικηγορικά γραφεία και τραπεζιτικοί λογαριασμοί. Το οποίο, φυσικά, κάνει την όλη υπόθεση του διορισμού του κ. Χάσικου, ακόμα πιο παράδοξη – και ενδεχομένως ύποπτη.

Είναι πιθανόν λ.χ. να είχε εμπλοκή και το δικηγορικό γραφείο γνωστών πολιτικών; Μπορεί να ακούγεται μια ερώτηση με καχύποπτη αιχμή, αλλά, αναπόφευκτα, όταν δεν δίνονται ικανοποιητικές εξηγήσεις και όταν επίσημοι θεσμοί - όπως οι έρευνες στην Ελλάδα - αναφέρονται σε ποικίλες μορφές κυπριακής εμπλοκής, τότε, προφανώς, το κλίμα της καχυποψίας ανεβαίνει. Θα φανεί λ.χ. και πώς θα ενεργήσει στο θέμα του Ν. Μιχαηλίδη.

Η περίπτωση του κ. Σαρρή

Ο κ. Σαρρής είναι ο υπουργός, ο οποίος εκφράζει και το κεφάλαιο σε όλες του τις εκδοχές, αλλά και την νεοφιλελεύθερη τάση, ανάμεσα στους φιλελευθέρους δεξιούς – με δεδομένη και την φιλελεύθερη τάση που είναι εργαζόμενοι, όπως λ.χ. οι δημόσιοι υπάλληλοι, και βλέπουν και τα δικά τους συμφέροντα.

Ο διορισμός του είναι ένδειξη της προσπάθειας για προστασία των τραπεζιτών, που οδήγησαν την οικονομία στη κρίση. Ο ίδιος, ήταν επικεφαλής της Λαϊκής, την περίοδο πριν ζητήσει στήριξη από το κράτος. Με βάση τη λογική ότι εκεί απέτυχε, είναι άξιον απορίας γιατί επαναδιορίστηκε σε ανώτερη θέση. Για να επαναλάβει την αποτυχία; Ο ίδιος λ.χ. θα μπορούσε να είναι στόχος έρευνας για το τί έπραξε σε σχέση με τρία ζητήματα, που αφορούν το πώς ο τραπεζικός τομέας οδήγησε την οικονομία στην κρίση:

1. Αφού αναγνώριζε τα προβλήματα όταν διορίστηκε, τί έκανε για να προστατεύσει το κοινό; Υπήρξαν λ.χ. αγορές αξιογράφων, ενώ η τράπεζα οδηγείτο στην αποτυχία να εξασφαλίσει ανακεφαλαιοποίηση; Έχει ευθύνες γιατί ως επικεφαλής, δεν προειδοποίησε το κοινό; Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αυτό θα δημιουργούσε πανικό. Ίσως. Αλλά θα ήταν, επίσης και μια κίνηση, την οποία, νομικά, θα έπρεπε να έχουν κάνει, οι τράπεζες απέναντι στο κοινό. Μετά από την ανακοίνωση των ζημιών

της Λαϊκής, δεν υπήρξε μαζική εκροή καταθέσεων – ή έστω υπήρξε ενίσχυση από την Ρωσία. Άρα υπήρξε ή όχι εξαπάτηση του κοινού;

2. Σύμφωνα με στοιχεία της ίδιας της τράπεζας, τα οποία δημοσιεύτηκαν στο περιοδικό in business, το 2011, η Λαϊκή παρεχώρησε δάνεια στο Δ.Σ. ύψους 400 εκατομμυρίων. Περισσότερα από τα προηγούμενα δύο χρόνια. Δηλαδή, ένα ποσό γύρω στο 22%, εκείνου που ζήτησε η Λαϊκή την άνοιξη του 2012, παραχωρήθηκε στο ΔΣ. Πληρώνει ο φορολογούμενος για εσωτερικά δάνεια; Τί έκανε ο κ. Σαρρής, όταν ανέλαβε; Εμπόδισε την παραχώρηση αυτών των δανείων ή την ενθάρρυνε; Και θα ήταν ενδιαφέρον να μάθουμε με τί επιτόκια, αφού και ο Ηλιάδης - της τράπεζας Κύπρου - και ο Ορφανίδης - της Κεντρικής - εξασφάλισαν χαμηλότοκα δάνεια – αν και του τέως Διοικητή της Κεντρικής ήταν ουσιαστικά με μηδαμινό επιτόκιο, αφού ήταν κάτω από 1%..

3. Τον Αύγουστο του 2012, δημοσιοποιήθηκε ότι είχε ξεκινήσει έρευνα στην Κεντρική Τράπεζα, ενώ ο κ. Σαρρής ήταν επικεφαλής της Λαϊκής, διότι υπήρχε ζήτημα σύγκρουσης συμφερόντων – αφού ο κ. Σαρρής συμμετείχε στα διοικητικά συμβούλια εταιρειών, μερικές από τις οποίες, είχαν δάνεια στη Λαϊκή. Εξόφθαλμη σύγκρουση συμφερόντων.

Το δηκοϊκό μπλοκ

Τελικά, ο Φωτίου, ο οποίος φημολογείται ότι είναι δεξί χέρι του Κάρογιαν στα οικονομικά, ανέλαβε υπουργείο και δεν συμμετείχε ο Πάλμας. Το τί σημαίνει αυτό θα φανεί, από το αν θα πάρει άλλη καρέκλα - διότι υπάρχουν και άλλα χρέη να εξοφληθούν με δημόσια επιδόματα καρέκλας, όπως ο Ρ. Ερωτοκρίτου - ή αν θα προσπαθήσει να διαδραματίσει αυτόνομο ρόλο. Πάντως, τώρα, η Στράκκα δεν συμμετέχει, ούτε με εξωτερικό παράγοντα. Το τί σημαίνει αυτό θα φανεί στο μέλλον.

Ο Κενεβέζος ήταν αναμενόμενο ότι κάπου θα πήγαινε. Τελικά, μάλλον, ο αρχιεπίσκοπος τον προτίμησε ή δεν δέχτηκαν οι άλλοι υποψήφιοι για το Υπουργείο Παιδείας. Ο διορισμός του, πάντως, προκάλεσε και την πρώτη αντίδραση – από την ΟΕΛΜΕΚ - κάτι που εκφράζει και τους καθηγητές ενδεχομένως, αλλά και τον ΔΗΣΥ, στο συγκεκριμένο τομέα, που μάλλον θα ήθελε το υπουργείο.

Οι «φιλελεύθεροι»

Στους φιλελευθέρους δεξιούς δόθηκαν, επίσης, μερικές συμβολικές καρέκλες – όπως ο Στυλιανίδης, ως Κυβερνητικός Εκπρόσωπος. Όπως, όμως, δείχνει και η δική του περίπτωση, μια μερίδα των φιλελευθέρων έχει εγκαταλείψει, πια, οποιαδήποτε διάθεση να αρθρώσει λόγο για διαπλοκή ή για ρουσφετολογία της δεκαετίας του 60. Αποδέχθηκε και τη συνεργασία με το ΔΗΚΟ, όπως και την επιστροφή της ακροδεξιάς στο ΔΗΣΥ και τις ευλογίες του αρχιεπισκόπου για τον νέο υπουργό παιδείας. Σε ένα βαθμό, η πλειοψηφία της πτέρυγας του ΔΗΣΥ, η οποία προσδιοριζόταν ως φιλελεύθεροι έχουν πια ταυτιστεί και με τον οικονομικό νεοφιλελευθερισμό, οπότε ο αυταρχισμός γίνεται και μέρος της στάσης τους.

Αξίζει, πάντως, να καταγραφεί η πληροφορία ότι ο Α. Μαρκίδης δεν δέχτηκε προσφορά του Αναστασιάδη για την διαπραγματευτική ομάδα. Είναι μια ενδιαφέρουσα αποστασιοποίηση, αν επαληθευτεί, από ένα σημαντικό στέλεχος της φιλελεύθερης τάσης, που δεν συμμετείχε, ούτε στην αυταρχική στροφή, που ξεκίνησε από το 2011, ούτε με την παρούσα ρουσφετολογία. Αναμένεται, επίσης, να φανεί τί προφίλ θα υιοθετήσει ο Τορναρίτης, αν κατέβει υποψήφιος για την ηγεσία του ΔΗΣΥ. Αρχές της εβδομάδας, πάντως, επανεμφανίστηκε και ο Πουργουρίδης, διεκδικώντας υποψηφιότητα ως εκπρόσωπος, όπως φάνηκε από τις δηλώσεις του, μιας πτέρυγας των φιλελευθέρων με έμφαση στην ηθική.

Ενώ στην Ελλάδα γίνεται η δίκη του Τσοχατζόπουλου, ο κύπριος υπουργός άμυνας τότε, διορίζεται στο ... υπουργείο εσωτερικών

Αναδημοσίευση: ύποπτα ίχνη από την προηγούμενη θητεία του κ. Χάσικου

Αναζητώντας τα κυπριακά ίχνη των σκανδάλων του Τσοχατζόπουλου: η ανακύκλωση των υπουργών άμυνας και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα

(από τον Ηλιάδη, στον Ομήρου, στο Χάσικο ... στην Telepassport και την Siemens)

Έχει αρχίσει διστακτικά, η αναφορά στο σκάνδαλο των μιζών στα κυπριακά ΜΜΕ: ο Πολίτης είχε μια γενική αναφορά στα σκάνδαλα της άμυνας - με μια ενδιαφέρουσα παραπομπή στη σύνδεση των εξόδων για εξοπλισμούς με το δημόσιο χρέος - ενώ ο Άστρα, τη Δευτέρα 30/3/2012, είχε μια συνέντευξη με τον Τ. Χατζηδημητρίου, επικεφαλής της επιτροπής άμυνας της βουλής τη δεκαετία του 1990, ο οποίος αναφέρθηκε σε δύο σκάνδαλα με την αγορά εξοπλισμού, τα οποία κατήγγειλε στον τότε πρόεδρο - χωρίς προφανώς να γίνει τίποτα. Όμως, η αναφορά στους άμεσα εμπλεκόμενους πολιτικούς, όπως λ.χ. οι υπουργοί άμυνας και τα πολιτικά κυκλώματα που τους στήριξαν, παραμένει ακόμα ένα συγκεκαλυμμένο, αν όχι λογοκρινόμενο, θέμα. Όπως καταγράφηκε ήδη, λ.χ. στο κύκλωμα των μιζών, εμπλεκόταν όλο το απορριπτικό-εθνικιστικό μπλοκ: ο Τσοχατζόπουλος έκανε την εποπτεία μαζί με τον Ομήρου στο υπουργείο άμυνας, οι πληρωμές γίνονταν μέσω ενός Σύριου επιχειρηματία, τον οποίο είχε υπό την προστασία του ο Ντίνος Μιχαηλίδης, ενώ το ξέπλυμα γινόταν με εταιρείες του Βατοπαιδίου, στις οποίες διαπλέκεται η ακροδεξιά με τους Νέους Ορίζοντες.

Ένα από τα ουσιώδη ζητούμενα, είναι ο βαθμός εμπλοκής των πολιτικών ηγεσιών Κύπρου και Ελλάδας - του κύκλου γύρω από τον Κληρίδη στην Κύπρο, με κύριο άξονα τον Σ. Χάσικο και τον κύκλο γύρω από τον Κ. Σημίτη στην Ελλάδα. Ήδη, υπόνοιες έχουν εκφραστεί για το βαθμό που ήξεραν ή δεν ήξεραν τι γινόταν.

Σε αυτό το δεύτερο κείμενο εξέτασης του σκανδάλου, θα εστιάσουμε στην διερεύνηση των σχετικά ιλιγγιωδών εναλλαγών στο κυπριακό υπουργείο άμυνας την επίμαχη περίοδο, αλλά και ενδιαφερουσών διαπλοκών – χρονολογικών - όσον αφορά στην έναρξη του σκανδάλου- αλλά και οικονομικών - όσον αφορά την εμπλοκή των εναλλασσόμενων υπουργών σε διαπλεκόμενες εταιρείες και ύποπτες, για ξέπλυμα, επενδύσεις.

Οι εναλλαγές στο υπουργείο άμυνας

Την περίοδο 1997 -1999, η Κυπριακή Δημοκρατία άλλαξε πέντε υπουργούς άμυνας – ποτέ δεν είχε και ούτε έχει ξανασυμβεί τέτοια εναλλαγή. Μέχρι το 1997, υπουργός άμυνας ήταν ο Κ. Ηλιάδης από το ΔΗΚΟ, ο οποίος παραιτήθηκε το φθινόπωρο μετά την αποχώρηση του κόμματος του από την κυβέρνηση. Ακολούθησε μια σύντομη υπηρεσιακή θητεία από τον Γ. Χαραλαμπίδη και μετά τις εκλογές του Φεβρουαρίου του 1998, ανέλαβε ο Γ. Ομήρου της ΕΔΕΚ. Ο Ομήρου διένυσε όλη τη χρονική περίοδο του 1998, επιμενωντας δημόσια «ότι θα έρθουν οι πύραυλοι» – είναι η περίοδος όπου πέφτουν «πολλά λεφτά» στους λογαριασμούς του Τσοχατζόπουλου. Ακολούθως, ανέλαβε για ένα εξάμηνο ο Γ. Χρυσοστομής και τελικά, ανέλαβε τον Αύγουστο ο Σ. Χάσικος, στέλεχος του ΔΗΣΥ με αρκετά κοινά με τον Τσοχατζόπουλο – ιδιαίτερα στο σενάριο “from rags to riches”. Η δική του άνοδος, έγινε μέσα από γάμο στην οικογένεια Κουλέρμου. Οι φήμες θέλουν τον κ. Χάσικο να είχε εμπλοκή και στην φούσκα του Χρηματιστηρίου και όπως θα δούμε, η διασταύρωση με τον πρώτο εμπλεκόμενο υπουργό, τον κ. Ηλιάδη, αλλά και με τις εταιρείες ξεπλύματος των μιζών Τσοχατζόπουλου, είναι ενδιαφέρουσες και ενδεχομένως αποκαλυπτικές .

Η πρώτη αναφορά για εμπλοκή του Τσοχατζόπουλου στην διαδικασία αγοράς των S300 έγινε τον Νοέμβριο του 1996. Σύμφωνα με το άρθρο του Φιλελεύθερου, τότε στην Κύπρο βρισκόταν και η ρωσική αντιπροσωπεία για συζήτηση της αγοράς των S300. Ο τότε υπουργός άμυνας λοιπόν, ο κ. Ηλιάδης, είχε άμεση εμπλοκή με τη διαπραγμάτευση των πυραύλων, αλλά από ότι φαίνεται η ελληνική επένδυση μαμούθ στους εξοπλισμούς που ξεκινούσε υπό την σκιά των Ιμίων, θα περνούσε άμεσα από την Κύπρο. Ήδη, στο κείμενο του Φιλελευθέρου αναφερόταν ότι το ελληνικό κράτος ενδιαφερόταν, επίσης, για αγορά ρωσικών συστημάτων – κάτι το παράδοξο, αφού είναι δεδομένο ότι μια νατοϊκή χώρα θα είχε πρόβλημα ένταξης ρωσικών συστημάτων στα δικά της.

Σε αυτό το … κείμενο εξέτασης του σκανδάλου, θα εστιάσουμε στη διερεύνηση των σχετικά ιλιγγιωδών

εναλλαγών στο κυπριακό υπουργείο άμυνας την επίμαχη περίοδο, αλλά και ενδιαφερουσών διαπλοκών – χρονολογικών - όσον αφορά στην έναρξη του σκανδάλου- αλλά και οικονομικών - όσον αφορά την εμπλοκή των εναλλασσόμενων υπουργών σε διαπλεκόμενες εταιρείες και ύποπτες, για ξέπλυμα, επενδύσεις.

Όταν ένα χρόνο μετά, το φθινόπωρο του 1997, το ΔΗΚΟ εγκατέλειψε την κυβέρνηση Κληρίδη, ο Ηλιάδης αποχώρησε – σε αντίθεση με τον Ντίνο Μιχαηλίδη, ο οποίος φερεται να είναι ο βασικός προστάτης του μεσάζοντα για τις πληρωμές, του Σύριου επιχειρηματία, ισως να προτίμησε αυτές τις συναλλαγες απο το κόμμα του. Αυτή η επιλογή είναι ενδιαφέρουσα από μόνη της και ίσως ενδεικτική των συμφερόντων τα οποία εμπλέκονται – δεν εγκαταλείπεται τόσο εύκολα η συμμετοχή στην ηγεσία ενός κόμματος κλειδιού για τη διακυβέρνηση.

Αφού έγιναν οι εναλλαγές το υπουργείο εξασφάλισε και η ΕΔΕΚ. Εδώ, υπάρχει ένα κοινό μυστικό: Όλοι ξέρουν ότι η ΕΔΕΚ είχε δημιουργήσει ένα καθεστώς, μέσα από το οποίο εξασφάλιζε ένα ποσοστό μεσαζοντα από όλες τις συναλλαγές με την Λιβύη μέσω της εταιρείας Cypro-Libyan. Οπότε στην προκείμενη περίπτωση, η ΕΔΕΚ δεν είχε ανάγκη την τεχνογνωσία του δικτύου του δικηγορικού γραφείου του Τάσσου Παπαδόπουλου για «εξαφάνιση» κεφαλαίων μέσα από τη Λαϊκή τράπεζα και ανάλογα δίκτυα. Και αξίζει να σημειωθεί, ότι η σχέση της ηγεσίας της ΕΔΕΚ τότε με τον Τσοχατζόπουλο, ήταν κάτι περισσότερο από θερμή – ο Β. Λυσσαρίδης θεωρούσε αυτήν τη σχέση ως εκφραστική της σχέσης του με το ΠΑΣΟΚ. Ο Γ. Ομήρου, κατά συνέπεια, ο οποίος επιλέχθηκε και ως διάδοχος, διαχειριζόταν όχι απλώς ένα υπουργείο, αλλά και μια σχέση με μια ολόκληρη πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ, με επικεφαλής τον Τσοχατζόπουλο.

Η εμφάνιση του Χάσικου στο υπουργείο άμυνας από το 1999 μέχρι το 2001, όταν φαίνεται να ολοκληρώθηκαν οι πληρωμές των μιζών - μετά τους S300 ακολούθησαν οι TOR- δεν μπορεί να ήταν τυχαία. Τους αμέσως επόμενους μήνες - μετά το διορισμό του Χάσικου στο υπουργείο άμυνας- ξέσπασε και η κυπριακή φούσκα του χρηματιστηρίου, στην οποία συμμετείχαν ενεργά διάφορα στελέχη του ΔΗΣΥ.
Το 2000, η εταιρεία Sharelinks και η θυγατρική της White Knight Holdings ltd, στις οποίες εμπλέκονται τα κεφάλαια της οικογένειας Κουλέρμου, άρχισαν να αγοράζουν

μετοχές εκατομμυρίων σε ακίνητα. Τελικά, οι αγορές κατέληξαν στην εταιρεία Ledra - SFS Ledra Properties Ltd - η οποία βρέθηκε με τουλάχιστον «100 τεμάχια ιδιοκτησίας/properties» στην Παλιά Λευκωσία. Υπολογίζεται από παρατηρητές της αγοράς στην περιοχή, ότι επενδύθηκαν 30 εκατομμύρια. Ένας διευθύνων σύμβουλος, απέδιδε τα κεφάλαια σε ξένους επενδύτες, αν και οι φήμες, οι οποίες κυκλοφορήσαν παρέπεμπαν στο ότι πίσω που τις επενδύσεις σε ακίνητα βρίσκονταν τα κεφάλαια της οικογένειας Κουλέρμου, της οικογένειας του υπουργού άμυνας.

Γιατί να επενδυθούν, ξαφνικά, τόσα λεφτά στην παλιά Λευκωσία και σε ακίνητα; Είναι τυχαίο ότι τα ακίνητα ήταν και ο τρόπος ξεπλύματος ύποπτων χρημάτων όπως το κωδικοποίησε και η μέχρι τώρα έρευνα για τον Τσοχατζόπουλο; Μπορεί να είναι, μπορεί και όχι, αλλά σαφώς αυτές οι συναλλαγές και μάλιστα την ίδια περίοδο όπου διαπλέκονται δύο σκάνδαλα, στα οποία υπήρχε η ανάγκη ξεπλύματος χρημάτων - οι μίζες και το χρηματιστήριο - θέτουν, σαφώς, θέμα διερεύνησης.

Η υπόθεση Telepassport και η διακίνηση ύποπτων «ταμείων»

Διότι ο κ. Χάσικος εμπλέκεται και άμεσα με εταιρείες, όπως την Telepassport, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για διακίνηση χρημάτων στα σκάνδαλα μιζών, τα οποία είναι υπό διερεύνηση στην Ελλάδα – όπως το σκάνδαλο της Siemens, στο οποίο εμπλέκεται το όνομα του Τσοχατζόπουλου μέσω του «κολλητού του», Π. Νικολαΐδη. Φαίνεται ότι ο εισαγγελέας Αθανασίου, ο οποίος διερευνά το σκάνδαλο της Siemens κατέληξε ότι τα «μαύρα ταμεία» φαίνεται να διαπλέκονται με την εταιρεία Telepassport «που κατά σύμπτωση ιδρύθηκε το 1998», δηλαδή τον επόμενο χρόνο που άρχισε η διαπλοκή του ΟΤΕ με την Siemens, αλλά και τον επόμενο χρόνο της οριστικοποίησης της συμφωνίας για τους S300. Ο Σ. Χάσικος, ηγετικό στέλεχος του ΔΗΣΥ και υπουργός άμυνας, την περίοδο 1999-2003, βρέθηκε, το 2006, να είναι ένας από τους συμμετέχοντες στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας στην Ελλάδα. Αλλά, ήδη, από το 2004 υπάρχουν δηλώσεις του[3] όπου εμφανίζεται ως εκπρόσωπος

[3] http://www.xak.com/main/newsshow.asp?id=28759

της εταιρείας στην Κύπρο – και κατηγορεί μάλιστα την ΑΤΗΚ, υποσχόμενος ότι η εταιρεία, την οποία εκπροσωπεί, θα προσφέρει καλύτερες τιμές. Και σύμφωνα με τις δηλώσεις του, η Telepassport ξεκίνησε τις επιχειρήσεις της στην Κύπρο από το 2002 – όταν ο κ. Χάσικος ήταν ακόμα υπουργός άμυνας. Και προφανώς, χειριζόταν και ζητήματα μιζών στα οποία εμπλέκονταν διάφοροι οργανισμοί - όπως η Telepassport - και άτομα.

Η Telepassport απορροφήθηκε το 2006 από μια άλλη εταιρεία, την Lannet, η οποία έκλεισε το 2007. Είναι συμπτωματικό ότι η εταιρεία στην οποία συμμετείχε ο Χάσικος και οι άλλοι εμπλεκόμενοι, «ξαφνικά έμεινε από λεφτά», λίγο πριν ξεσπάσει δημόσια το σκάνδαλο της Siemens - και άρα θα γίνονταν έρευνες για τις διακινήσεις χρημάτων μέσω των ταμείων της – και ενώ είχαν αρχίσει σχετικές έρευνες στο Λίχτενσταϊν; Αναφέρεται, χαρακτηριστικά, σε ένα κείμενο στην εφημερίδα Παρών, το 2008: «*Τι μπορεί να συνδέει πρόσωπα φαινομενικά ετερόκλητα, όπως ο Σ. Αποστολόπουλος και ο Σ. Χάσικος, με μια ελληνική εταιρεία τηλεπικοινωνιών, όπου έχουν το πρώτο λόγο ένα πρώην στέλεχος του ΟΤΕ και ένα της Siemens;*»[4] Ο Σ. Αποστολόπουλος ήταν «ιστορικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ». Είναι δυνατόν να είναι τυχαίες όλες αυτές οι διασταυρώσεις ατόμων και οργανισμών; Η διερεύνηση αυτών των «συμπτώσεων» και διασυνδέσεων είναι, το λιγότερο, αναγκαία.

Και αρχές του 2002, φαίνεται να «δένει το γλυκό», με τη διασύνδεση του υπουργού άμυνας του 1997, του Ηλιάδη, με τον μετέπειτα υπουργό του 1999, το Χάσικο, σε μια άλλη ενδιαφέρουσα «συνεργασία»: Με ανακοίνωσή της, η εταιρεία SFS - Sharelink Financial Services Limited - πληροφορεί το κοινό ότι ο «Κώστας Ηλιάδης, πρώην υπουργός Άμυνας της Δημοκρατίας, έχει διοριστεί ως Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας». Ήδη, πάντως, φαίνεται ότι η σχέση του Ηλιάδη με την Sharelink χρονολογείτο από το προηγούμενο έτος, αφού η εταιρεία στην οποία ήταν πρόεδρος - η Kyknos Investments - παρέπεμπε σε σχέση με τη Sharelink. Έτσι, ο υπουργός, ο οποίος ξεκίνησε την επίβλεψη - και άρα και την κατανομή των μιζών - για την αγορά των S300, βρέθηκε σε μια επενδυτική, στην οποία βασικοί παίκτες είναι τα κεφάλαια της οικογένειας του υπουργού άμυνας, που έκλεισε την διαδικασία της κατανομής των μιζών, του Χάσικου.

---

[4] www.paron.gr/v3/new.php?id=28088&colid=37&catid=34&dt=2008-06-01%200:0:0&page=2&mode=1&page=1&mode=1&page=2&mode=1&page=1&mode=1&page=2&mode=1&page=1&mode=1 http://www.capital.gr/messages/showtopic.asp?id=98680&pg=795

Μια άλλη ενδιαφέρουσα διάσταση, η οποία μπορεί να είναι αποκαλυπτική τελικά, είναι το πώς έγινε η αγορά των TOR. Η προθυμία της Ελλάδας να αγοράσει οπλικά συστήματα για να δωρηθούν στην Κύπρο, ακούγεται παράδοξη. Σε αυτό το πλαίσιο, η διερεύνηση των διαπλεκομένων συμφερόντων των τέως υπουργών - αλλά και άλλων αξιωματούχων οι οποίοι γνώριζαν ή εμπλέκονταν - θα πρέπει να συμπληρωθεί με μια ευρύτερη διερεύνηση των κονδυλίων που ξοδεύτηκαν για την άμυνα. Η προσπάθεια να γίνει ένας σε βάθος έλεγχος του δημόσιου χρέους, τόσο σε Ελλάδα όσο και Κύπρο, από ανεξάρτητες ομάδες με άξονα ευρωπαϊκές δικλείδες έρευνας, μπορεί να οδηγήσει και σε αυτό το μονοπάτι των χαμένων χρημάτων.

Φ. - Ρ.

24/4 – 1/5 2012, Δέφτερη Ανάγνωση

Οι εκλογές στο γεωπολιτικό φόντο των ροών κεφαλαίου και πολιτικής: Οι «κερδισμένοι» - αμερικανοί και τοπικό κεφάλαιο- σε ένα κόσμο, που αλλάζει ραγδαία

Οι Αμερικάνοι έσπευσαν να συγχαρούν τον Αναστασιάδη, που τους έκανε πάσα, αμέσως, μετά την εκλογή του, με τη διαβεβαίωση ότι θα κάνει αίτηση στο Συνεταιρισμό για την Ειρήνη και θα προσπαθήσει να συσφίξει τις σχέσεις με το ΝΑΤΟ. Αυτή η κίνηση φέρνει την Κύπρο πιο κοντά στο δυτικό, και ειδικά με το αμερικανικό - σε σχέση με το ευρωπαϊκό - μπλοκ όσον αφορά στις εξελίξεις στην

περιοχή. Οι Αμερικανοί θέλουν να διασφαλίσουν τον έλεγχο του κυπριακού φυσικού αερίου. Αλλά τα θέματα περιπλέκονται. Ο άλλος βασικός τους σύμμαχος, το Ισραήλ, προχώρησε, τελικά, παρά τις πιέσεις, σε συμφωνία με την Gasprom για πώληση του φυσικού αεριού από το οικόπεδο Ταμάρ. Αυτό παραπέμπει και στην πρόθεση της Μόσχας να προχωρήσει με τον αγωγό μέσω Τουρκίας, για να τροφοδοτεί την Άπω Ανατολή – για την αγορά, της οποίας αγόρασε το 30% του Ταμάρ. Αλλά, θα μπορούσε να το κάνει βέβαια και με μονάδα εξαγωγής στην ανατολική μεσόγειο. Όποτε, η Ρωσία μπορεί να είναι και σύμμαχος και εναλλακτική πιθανότητα του Ισραήλ στην περιοχή, αν οι σχέσεις Ισραήλ-Τουρκίας δεν βελτιωθούν. Η Τουρκία, επίσης, κινείται σαφώς αυτόνομα, όπως φάνηκε από την επίσκεψη Κέρρυ – και παρά τις διαφωνίες της με τη Μόσχα στο συριακό και το κυπριακό, έχει επεκτείνει, επίσης, τις σχέσεις της και δεν είναι και τόσο ενθουσιώδης, πια, για τον αμερικανικό αγωγό από την κεντρική Ασία – προτιμώντας δικό της δίκτυο, στο οποίο θα μπορεί να παίζει και με τη Ρωσία.

Ταυτόχρονα, είχαμε μια εξέλιξη που, ενδεχομένως, δείχνει και μια στρατηγική της Μόσχας. Ανακοινώθηκε ότι θα υπάρχει μόνιμος στόλος 10 πλοίων στα ανοικτά της Συρίας, δείχνοντας ότι η Μόσχα θεωρεί ότι έχει, πια, μια γερή πρόσβαση και στη Συρία.

Αξίζει να δει κανείς, αν θα επιβεβαιωθεί το σενάριο, που είχε πρωτοσέλιδα η Γνώμη, την Παρασκευή, ότι άρχισαν αποσύρσεις μεγαλοκαταθετών,λόγω των φημών για κούρεμα καταθέσεων, αλλά και λόγω των θέσεων του Αναστασιάδη. Η ανακοίνωση της Κεντρικής Τράπεζας, αφορούσε τις εκροές του Γενάρη, που ήταν κατά πλειοψηφία κοινοτικές και κυπριακές – και μάλλον δείχνουν ανησυχία για τις φήμες. Αν, όμως, επαληθευτούν πληροφορίες για αρχή εκροών και ρωσσικών κεφαλαίων του Φεβράρη, τότε προφανώς, η ανατολική στήριξη της Κύπρου θα είναι προβληματική – και αυτό θα έχει να κάμει ευρύτερα με τους παίκτες στην περιοχή και όχι μόνο με τη Ρωσία, αφού η αυτονόμηση της περιοχής από τη δύση είναι μια διαδικασία, που δεν φαίνεται αναστρέψιμη.

Και απομένει, βέβαια, να φανεί πώς θα αντιδράσουν οι ευρωπαϊκοί παίκτες: ο κεντροευρωπαϊκός πόλος και η Βρετανία. Είναι, σαφές, ότι θέλουν ιδιωτικοποιήσεις και πέρα από τους ημικρατικούς ελπίζουν και στο φυσικό αέριο. Οι Γερμανοί, όμως, φαίνεται ότι δεν θέλουν να συνεχίσει η ανεξέλεγκτη δράση του τοπικού τραπεζικού συστήματος. Ενώ τα τοπικά ΜΜΕ προσπαθούσαν να χρυσώσουν το χάπι, παρουσιάζοντας το Σαρρή ότι τα βρήκε με το Σόιμπλε, ο γερμανός υπουργός δήλωνε ότι ο κυπριακός τραπεζιτικός τομέας είναι υπέρογκος. Οι Γερμανοί, που διατηρούν τις δικές του καλές σχέσεις με τη Ρωσία, αφού είναι ο βασικός του ανατολικός εταίρος, αλλά και προμηθευτής φυσικού αεριού, δεν θα είχαν πρόβλημα να μεταφερθεί το ρωσικό κεφάλαιο στις βόρειες τράπεζες, που είναι στη σφαίρα επιρροής τους. Οι Βρετανοί ψάχνονται ακόμα, αν και οι Financial Times δεν φάνηκαν να ενδιαφέρονται να δώσουν οποιαδήποτε εύσημα στην νέα κυβέρνηση – κατέγραψαν μάλιστα και τις ευθύνες του τέως διοικητή της Κεντρικής.

Το τοπικό κεφαλαίο, πάντως, πήρε μια ανάσα. Η κρίση των τραπεζών το είχε οδηγήσει, όχι μόνο σε οικονομική κρίση, αλλά και σε μια επικίνδυνη κρίση νομιμότητας. Με ένα πρόεδρο, που τόνιζε τις ευθύνες του κεφαλαίου, η δυσφορία δεν ήταν μακριά από το να ζητήσει ευθύνες, όπως οι διαδηλωτές στην Ισπανία, την

Πορτογαλία ή τη Βουλγαρία. Για αυτό άλλωστε και οι επιθέσεις ενάντια στον Πρόεδρο που τα έλεγε. Τώρα, όμως, θα είναι η ίδια η κυβέρνηση του κεφαλαίου, που θα έχει και το προεδρικό. Η ελπίδα για μοίρασμα του δημόσιου πλούτου για να ανακεφαλιοποιηθούν είναι σαφής – και ίσως να μην τυχαίος και ο διορισμός ενός εργοδότη, που την τηρεί τους κανονισμούς του υπουργείου για τα εργατικά δικαιώματα στο Υπουργείο Εργασίας.

Φυσικά, πίσω από αυτά τα συμφέροντα, υπάρχουν και οι ψήφοι των εργαζόμενων, όπως των δεξιών δημόσιων υπάλληλων, που ως πολίτες ψηφίσαν Αναστασιάδη. Η αποδοχή των προεκλογικών ψεμάτων θα έχει μια άλφα διάρκεια. Όταν οι αναιρέσεις δεσμεύσεων θα αγγίξουν δικαιώματα, τότε το σκηνικό μπορεί να γίνει δύσκολο.

Και διότι το τοπικό κεφαλαίο άνοιξε την πόρτα και στο ξένο. Και μπροστά του, δεν έχει και πολλά δόντια.

Και είναι αμφίβολο, αν θα μπορεί, πια, να αναμένει κοινωνική συνοχή – το ζήτημα του φόρου για τις τράπεζες που έχει επιβληθεί στην Ευρώπη, δείχνει ότι οι πιέσεις θα έρχονται και από έξω και αυτές οι πιέσεις θα βρουν και τοπικό αντίκτυπο. Αργά ή γρήγορα, η θέση για αύξηση του εταιρικού φόρου - οι Γερμανοί θέλουν να ανέβει στο 12.5% - θα επανέλθει. Και το τοπικό κεφαλαίο θα πληρώσει, επίσης, για τη ψήφο του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΒΡΑΔΙΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

Οι Συντονιστικές Επιτροπές των εκπαιδευτικών που απασχολούνται στα απογευματινά και βραδινά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και εργοδοτούνται από το ΙΔΑΒΕΠ σε κοινή τους συνεδρία, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2013 στην Χοιροκοιτία, αποφάσισαν την άμεση και δυναμική αντίδραση τους με την κλιμακωτή κινητοποίηση όλων των εκπαιδευτικών συναδέλφων τους για να πετύχουν την συνομολόγηση συλλογικής σύμβασης εργασίας με τον εργοδότη τους, με κύριο σκοπό την διασφάλιση της απασχόλησης τους.

Η πιο πάνω συνεδρία πραγματοποιήθηκε για να ενημερωθούν οι επιτροπές για την συνάντηση που έγινε στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού στις 25/2/2013 για την συλλογική σύμβαση εργασίας. Στις 30/1/2013 σε Γενική Συνέλευση των εκπαιδευτικών όλων των προγραμμάτων αποφασίσθηκε το προσχέδιο της συλλογικής σύμβασης το οποίο υποβλήθηκε στο Δ.Σ. του ΙΔΑΒΕΠ από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ΟΕΚΔΥ ΣΕΚ και ΠΑΣΕΥ ΠΕΟ στις 31/1/2013. Η συνάντηση στις 25/2/2013 δεν είχε θετική εξέλιξη λόγω και των παρεμβολών άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων που δεν επιθυμούν την διασφάλιση της απασχόλησης των αδιόριστων εκπαιδευτικών του ΙΔΑΒΕΠ.

Ομόφωνη ήταν απόφαση των επιτροπών ότι, στην περίπτωση που δεν υπάρξουν θετικές εξελίξεις για την συλλογική σύμβαση μετά και την ενημέρωση του νέου Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού και του Δ.Σ. του ΙΔΑΒΕΠ, θα προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις, αρχικά με την παρουσία όλων των εκπαιδευτικών που απασχολούνται στο ΙΔΑΒΕΠ έξω από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού στις 13 Μαρτίου 2013 και ώρα 10:30πμ για να δηλώσουν την αποφασιστικότητα τους να συνομολογηθεί συλλογική σύμβαση εργασίας που να διασφαλίζει την απασχόληση τους για να μην πεταχτούν στην ανεργία.

Από τις Συντονιστικές Επιτροπές προσωπικού ΙΔΑΒΕΠ και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ΟΕΚΔΥ ΣΕΚ και ΠΑΣΕΥ ΠΕΟ 28 Φεβρουαρίου 2013.

ΔΙΕΘΝΗ

Ένας ηθικός αμερικανός: B. Manning και η δίκη του για τα wikileaks

(an American hero και η πολιτική της ελεύθερης δημοσιοποίησης πληροφοριών)

Ο B. Manning, ο Αμερικανός ο οποίος κατηγορείται ότι διέρρευσε τα έγγραφα των αμερικανικών υπηρεσιών στα wikileaks, εμφανίστηκε, τελικά, στο δικαστήριο, μετά από πάνω από δυο χρόνια κράτησης. Στη δήλωσή του, ο Manning παραδέχθηκε ενοχή στις κατηγορίες - προσφέρθηκε μάλιστα να αναλάβει και άλλες - αλλά η αποδοχή έγινε για θέματα διαρροής και όχι «υποβοήθησης του εχθρού», η οποία είναι η κατηγορία, που προωθούν οι αρχές και η οποία επισύρει καταδίκη σε ισόβια.

Ο Manning είναι, ίσως, ο πιο γνωστός πολιτικός κρατούμενος στις ΗΠΑ και ταυτόχρονα, ένας κρατούμενος, που εκφράζει και την αμφισβήτηση της ελεύθερης πρόσβασης στην πληροφόρηση, όχι μόνο στις ΗΠΑ, αλλά παγκόσμια. Η ιστορία του Manning, πήρε μια επική στροφή, όταν ο ίδιος βρέθηκε μπροστά σε έγγραφα και τεκμήρια, που έδειχναν τις βαρβαρότητες, οι οποίες διαπράττονταν από τα αμερικανικά στρατεύματα σε Ιράκ και Αφγανιστάν. Ανάμεσα στα έγγραφα είναι ήταν καταγραφές, οι οποίες έγιναν γνωστές σαν «Ημερολόγια του Ιράκ και του Αφγανιστάν» (*'Iraq and Afghan War Diaries'),* όπως και ένα βίντεο, το οποίο δημοσιοποιήθηκε από τα wikileaks με τίτλο «Παράπλευρος φόνος», στο οποίο φαίνονται Αμερικανοί στρατιώτες σε ένα ελικόπτερο να ανοίγουν πυρ εναντίον ιρακινών πολιτών και ενός φωτογράφου του Ρόυτερς.

«Για μένα ήταν σαν ένα παιδί που βασανίζει μερμήγκια με μεγεθυντικό φακό», δήλωσε ο Manning στην απολογία του κατά τη διάρκεια δίκη. Η πράξη του να διαρρεύσει τα στοιχεία στα wikileaks, ήταν, όπως δήλωσε, μια προσπάθεια να δημιουργηθεί ένας εσωτερικός διάλογος για το «ρόλο του στρατού μας, αλλά και της εξωτερικής μας πολιτικής γενικά». Σε αυτό το πλαίσιο, ο Manning εκφράζει μια ηθική

διάσταση της αμερικανικής κουλτούρας, η οποία μπορεί να μην είναι γνωστή στο εξωτερικό – τουλάχιστον, συγκριτικά με τις επεμβάσεις των ΗΠΑ – αλλά αποτελεί συστατικό της εναλλακτικής κουλτούρας, και μέρος της ηθικής που χαρακτηρίζει την ιστορία του ακτιβισμού στις ΗΠΑ, από τον καιρό του αγώνα για κατάργηση της δουλείας. Και ανάλογες διαρροές υπήρξαν και κατά την διάρκεια του πόλεμου στο Βιετνάμ.

Ο Manning είχε προσπαθήσει, αρχικά, να προσεγγίσει τα καθεστωτικά ΜΜΕ, όπως η Washington Post και η New York Times. Όπως παραδέχτηκαν και στη δίκη οι αρμόδιοι ακόμα και αν τον συναντούσαν εκπρόσωποι των εφημερίδων, οι αρχές θα λογόκριναν τα στοιχεία. Σε έτσι πλαίσιο, η μόνη διέξοδος του Manning αποδείχτηκε το ίντερνετ και το wikileaks. Μετά από την εκεί δημοσιοποίηση, τα στοιχεία δημοσιεύτηκαν διεθνώς και αναγκάστηκαν και τα αμερικανικά ΜΜΕ να τα δείξουν στο δικό τους κοινό.

«Εάν ο Β. Manning έκανε αυτό για το οποίο κατηγορείται, είναι ήρωας και πολύτιμος για όλους» είχε δηλώσει ο Assange, ο δημιουργός των wikileaks, ο οποίος είναι, επίσης, υπό διωγμό από τις αμερικανικές υπηρεσίες. «*Ήταν οι αποκαλύψεις του wikileaks - και όχι οι πράξεις του προέδρου Ομπάμα – που υποχρέωσαν την αμερικανική κυβέρνηση να αποχωρήσει από το Ιράκ.Με την αποκάλυψη της δολοφονίας παιδιών από το Ιράκ, τα wikileaks εαυσθητοποίησαν την ιρακινή κυβέρνηση να αφαιρέσει την νομική ασυλία από τα αμερικανικά στρατεύματα, το οποίο με τη σειρά του υποχρέωσε τις ΗΠΑ σε αποχώρηση.*»

Ευρώπη: στην Πορτογαλία τραγουδούν τον ύμνο της επανάστασης, ενώ αρχίζουν να ψηφίζονται και νόμοι για τους τραπεζίτες

Οι πιο εντυπωσιακές εκδηλώσεις, τη βδομάδα που πέρασε, έγιναν στην Πορτογαλία, όπου «δεκάδες χιλιάδες» πολίτες βγήκαν στους δρόμους σε όλη την χώρα, απαιτώντας να σταματήσει το πρόγραμμα λιτότητας, να αποδεσμευτεί η χώρα από την τρόικα και να παραιτηθεί η κυβέρνηση. Το κίνημα, που φαίνεται να διογκώνεται, απόκτησε ένα επίθεσης κατά των πολιτικών: οι πολίτες άρχισαν να τραγουδούν, ένα τραγούδι από την επανάσταση των γαριφάλων του 1974.

Σε μια ανάλογη σημειολογική κίνηση, συνεχίστηκαν **οι κινητοποιήσεις στη Βουλγαρία,** παρά την παραίτηση της κυβέρνησης. Οι εκδηλώσεις συνεχίζονταν όλη τη βδομάδα, αλλά τα σαββατοκύριακα φαίνεται να αποκτούν νέα δυναμική. Αυτή τη φορά, οι εκδηλώσεις συνέπεσαν με την εθνική μέρα της Βουλγαρίας. Οι διαδηλωτές, υιοθετώντας ή ανακαλύπτοντας την ελληνική πρακτική του 2011, εμπλάκηκαν με τις εθνικές παρελάσεις, απαιτώντας ριζικές αλλαγές και σε σχέση με τις κλοπές, που έχουν γίνει κατά τη διάρκεια των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά και σε σχέση με την ευρύτερη διαφθορά της πολιτικής ελίτ.

Εκδηλώσεις έγιναν και στην Ισπανία, όπου η έμφαση εστιάστηκε πιο άμεσα στις τράπεζες. Σε σχέση με τις τράπεζες, ωστόσο, η πανευρωπαϊκή πίεση για έλεγχο των μηχανισμών διάχυσης των κρίσεων του χρηματιστηριακού τομέα έκανε δύο σημαντικά βήματα την περασμένη βδομάδα: σε πανευρωπαϊκό επίπεδο εγκρίθηκε κανονισμός για περιορισμό του ύψους των μπόνους για τους τραπεζίτες, ενώ στην Ελβετία πέρασε με ποσοστό 68% στο δημοψήφισμα-πρόταση για περιορισμό των απολαβών των αξιωματούχων των τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων: θα δοθεί στους μέτοχους βέτο για την αποζημίωση και θα απαγορευθούν μεγάλες πληρωμές σε νέους και αποχωρούντες διευθυντές/μάνατζερς. Αυτή η μορφή ταξικής πάλης,

μέσα από τη ψηφοφορία, ξεκίνησε ως πρωτοβουλία από το 2006, αλλά απέκτησε νέα δυναμική πρόσφατα, μετά από τις αποκαλύψεις για τις ζημιές δισεκατομμυρίων από τον ελβετικό τραπεζιτικό κολοσσό UBS και τις χιλιάδες απολύσεις στην φαρμακευτική εταιρεία Novartis – ενώ οι υψηλές απολαβές και τα μπόνους των μάνατζερ συνέχιζαν να διογκώνονται ανενόχλητα .

Στην Ιταλία, η κρίση συνεχίζεται. Το εκλογικό αποτέλεσμα έχει λίγο πολύ κωδικοποιεί σαν μια ακόμα απόρριψη της «γερμανικής» λιτότητας – με το σενάριο της περασμένης άνοιξης στην Ελλάδα, δηλαδή την ακυβερνησία. Αρχικά, το κόμμα του Grillo, απέρριψε την προσφορά της κεντροαριστεράς για συνεργασία, ενώ ακολούθως και η κεντροαριστερά απέρριψε σχετική πρόταση του Μπερλουσκόνι. Ο Μόντυ, παρά τη διεθνή εκστρατεία των ΜΜΕ υπέρ του, μάλλον οδεύει προς την κατεύθυνση, που ακολούθησε ο Παπαδήμος στην Ελλάδα. Εξακολουθεί, βέβαι,α να υπάρχει «ελπίδα» ότι θα βρεθεί μια κάποια λύση - η κεντροαριστερά φαίνεται να σκέφτεται και την κυβέρνηση μειοψηφίας - ή ότι θα προκύψει μια λύση μετά από νέες εκλογές. Το ευρύτερο κλίμα, όμως, δείχνει ότι στον νότο σκληραίνουν οι στάσεις ενάντια στην επιβολή της λιτότητας.

Αλλά και στη Βρετανία, η οποία είναι εκτός ευρώ και όπου η λιτότητα επιβλήθηκε από μόνη της χωρίς τρόικα, τα αποτελέσματα δεν είναι ευχάριστα. Η υποτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας προκάλεσε ένα είδος ψυχολογικού σοκ, έστω και αν ήταν αναμενόμενο. Σε μια γραφική κίνηση, ο Economist ξεκίνησε το κείμενό του για τη υποβάθμιση, αναφέροντας ότι οι πιστοληπτικοί οίκοι δεν είναι πια έγκυροι, μετά από την αποτυχία τους να διαγνώσουν τα προβλήματα, που οδήγησαν στην κρίση το 2007. Όταν αναφερόταν αυτό από άλλους, το περιοδικό, παλιά, υιοθετούσε μια σαρκαστική στάση για όσους επικαλούνταν τέτοια επιχειρήματα. Το ότι η υποβάθμιση ήρθε, παρά τη σκληρή λιτότητα, ήταν και ένα πλήγμα για το Βρετανό υπουργό οικονομικών – και το περιοδικό επανέλαβε τη θέση του - νέα θέση πια - ότι η σκληρή λιτότητα δεν βοηθά.

Μέση Ανατολή: συνεχίζεται η ένταση, κάτι γίνεται με το Ιράν, ενώ στη Συρία, η Ρωσία φαίνεται να είναι πιο άνετη

Τη βδομάδα που πέρασε, η ένταση στη βόρεια Αφρική συνεχίστηκε αμείωτη. Στη Λιβύη, μια αντιπαραθεση ένοπλων οδήγησε στη διακοπή των εξαγωγών πετρελαίου στην Ιταλία, ενώ ο ηγέτης των αντικανταφικων Jibril, κατά την διάρκεια των βομβαρδισμών του ΝΑΤΟ, παραδέχθηκε σε συνέντευξή του ότι, η χώρα είναι, ουσιαστικά, στο έλεος των διαφόρων συμμοριών και ενόπλων – και ότι θα ήταν στην

ίδια κρίση με την Αίγυπτο και την Τυνησία, αν δεν υπήρχε το πετρέλαιο. Κατά τα άλλα, όμως, οι εργασίες στα υπόλοιπα έργα έχουν σταματήσει.

Στην Αίγυπτο, συνεχίστηκαν οι αντιπαραθέσεις στο Κάιρο, ενώ η αντιπολίτευση αποφάσισε να μποϋκοτάρει τις εκλογές, που κήρυξε η ισλαμική κυβέρνηση. Ταυτόχρονα, σε δημοσκόπηση εταιρείας φιλικής προς τους ισλαμιστές, το ποσοστό στήριξης τους φαίνεται να πέφτει κάτω από το 50%. Η πιο μεγάλη ένταση, πάντως, φαίνεται να υπάρχει στο Πορτ Σαΐντ, όπου υπήρξαν νέοι νεκροί διαδηλωτές, δημιουργώντας ένα κλίμα ευρύτερης έντασης – ήδη, στην πόλη, οι διαδηλωτές έχουν υιοθετήσει μια δικιά τους εκδοχή της αιγυπτιακής σημαίας ως έκφραση διαμαρτυρίας.

Στη Συρία, η κυβέρνηση κατάφερε, το σαββατοκύριακο, να ανακαταλάβει δύο σημαντικά σημεία – ένα χωριό στα βόρεια, μέσω του οποίου διασφαλίζει τον ανεφοδιασμό του Χαλεπιού και ένα συνοριακό φυλάκιο στα ανατολικά. Σύμφωνα με τα σαουδαραβικα πρακτορεία, στην ανακατάληψη του φυλακίου στα σύνορα με το Ιράκ, έλαβαν μέρος και ιρακινές δυνάμεις, αυξάνοντας τη διεθνή εμπλοκή στην κρίση. Σε μια αποκαλυπτική δήλωση από τη Δύση, αναφέρθηκε ότι μέρος της βοήθειας στην αντιπολίτευση θα δοθεί για να γίνουν κατανοητές οι θέσεις της από τον πληθυσμό – μια σαφώς καινοφανής θέση, αφού μέχρι τώρα θεωρείτο αυτονόητο ότι «λαός» στήριζε τους αντάρτες. Όπως παρατήρησαν και διάφορα δυτικά ΜΜΕ, το βασικό πρόβλημα της Δύσης, εκτός από το ότι η κυβέρνηση φαίνεται να έχει στήριξη είναι και η ενίσχυση φίλο-δυτικών δυνάμεων, καθώς η ροή ξενων ισλαμιστών ενισχύει τις τάσεις προς την Αλ Κάιντα. Έτσι το συριακό μέτωπο φαίνεται να κινείται και προς τριπλή διαμάχη.

Στο πολιτικό πεδίο, υπήρξε μια αντιπαραθεση Συρίας – Βρετανίας, αλλά από την πλευρά της συριακής κυβέρνησης, αλλά και των υποστηρικτών της όπως το Ιράν, αφήνεται πια να νοηθεί ότι οποιαδήποτε συμφωνία θα πρέπει να έχει ως ορίζοντα τις προεδρικές εκλογές του επόμενου χρόνου, όπου θα μπορούσαν να λάβουν μέρος και στελέχη της αντιπολίτευσης.

Η πιο ενδιαφέρουσα γεωπολιτική κίνηση ήταν η απόφαση της Ρωσίας να δημιουργήσει ξανά - μετά τη σοβιετική περίοδο - μεσογειακό στόλο, ο οποίος θα κινείται στα ανοικτά της Συρίας. Προφανώς, οι Ρώσοι νοιώθουν ότι μπορούν να κάνουν κινήσεις σταθεροποίησης της στρατιωτικής τους παρουσίας στην περιοχή.
Στο ίδιο πλαίσιο, οι συζητήσεις για το ιρανικό πρόγραμμα φαίνεται να κινούνται κάπως. Το Ιράν, πάντως, φαίνεται αυξανόμενα να έχει την αυτοπεποίθηση ότι δεν κινδυνεύει άμεσα πια – από τη μια τα εισοδήματά του από τις εξαγωγές πετρελαίου, δεν φαίνεται να πλήγηκαν άμεσα από τις κυρώσεις, αφού έχει ανοικτές αγορές στην Άπω ανατολή, ενώ η ικανότητά του να καταρρίπτει τα μη στελεχωμένα αμερικανικά αεροπλάνα, δείχνει και μια ανεπτυγμένη στρατιωτική τεχνολογία.

Στο Ισραήλ, υπήρχε από την μια η αναμονή της επίσκεψης Ομπάμα – η οποία θα είναι και μια πρώτη κίνηση-πίεση των αμερικανών προς νέες συνομιλίες για λύση. Η σχετική έκπληξη, εσωτερικά, είναι η δυσκολία του ισραηλινού πρωθυπουργού Νετανιάχου να σχηματίσει κυβέρνηση, καθώς το νέο κεντρώο κόμμα, αλλά και το ακροδεξιό δεν συμφωνούν με τις παροχές στις ομάδες, που εκφράζουν τα θρησκευτικά κόμματα - θεωρώντας τις προνόμια - ενώ το κεντρώο κόμμα φαίνεται να μην δέχεται, καν, συμμετοχή με τα θρησκευτικά κόμματα. Ο Νετανιάχου ζήτησε παράταση για 14 μέρες. Γεωπολιτικά, πάντως, το Ισραήλ έκανε, ήδη, μια κίνηση για διεύρυνση των συμμαχιών του – έκλεισε συμφωνία για πώληση φυσικού αερίου στη ρωσική Gazprom, δείχνοντας και την ανάλογη διεύρυνση των ρωσικών σχέσεων στην περιοχή.

Νοτιότερα, συνεχίστηκαν οι διαδηλώσεις στο Μπαχρέιν, ενώ στην Υεμένη έγιναν συγκρούσεις ενόπλων και στρατού στο νότο όπου οι αυτονομιστές θέλουν ανασύσταση του σοσιαλιστικού κράτους της νότιας Υεμένης.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Έκθεση «Το χρώμα της αλήθειας ...»

Έργα καλλιτεχνών με θέμα τους αγνοούμενους των δυο κοινοτήτων στην Κύπρο

Η έκθεση φιλοξενεί έργα τ/κ, ε/κ, σύριων και ιταλών κυπρίων καλλιτεχνών που τους έφερε κοντά ο Σύδνεσμος «Μαζί μπορούμε» - Δικοινοτική Πρωτοβουλία Συγγενών

Αγνοουμένων κια Θυμάτων Σφαγών και Πολέμου και το Στούντιο Τέχνης Nilgün Güney.

Οι καλλιτέχνες συναντήθηκαν με συγγενείς αγνοουμένων και από τις δύο κοινότητες, επισκέφτηκαν σημεία εκταφής και χώρους σφαγής κατά το 1963 και 1974.

Η δημοσιογράφος Sevgül Uludağ υποβοήθησε τις συναντήσεις των καλλιτεχνών σε μια σειρά εργαστίας σε συνεργασία με την καλλιτέχνη Nilgün Güney. Τα εργαστήρια περιλάμβαναν μαρτυρίες από συγγενείς αγννοουένων και θύματα σφαγών, επισκέψεις στα σπίτια θυμάτων του πολέμου και τοποθεσίες ομαδικών τάφων.

Η έκθεση φιλοξενείται στο ινστιτούτο Göethe Κύπρου (δίπλα από το ξενοδοχείο Λήδρα Πάλας), τα εγκαίνια της οποίας θα πραγματοποιηθούν στην παρουσία των καλλιτεχνών στις 15 Μαρτίου 2013, στις 6:30 μ.μ. Η έκθεση θα είναι ανοικτή από τις 15 – 22 Μαρτίου 2013, Δευτέρα – Παρασκευή, από τις 11:00 π.μ. μέχρι τις 7:00 μ.μ.

Καλλιτέχνες που συμμετέχουν:
Adi Atassi, Aydan Lisaniler, Christa Antoniou,
Deniz Tevfik, Eda Gökçe
Ferah Kaya, Gaia Zaccagni, Mehtap Önem,
Nilgün Güney, Simoni Symeonidou
Sophia Hadjipapa, Zalihe Şakir, Zeynep Uzun

Πρόγραμμα Εκδηλώσεων της ΕΡΑΣ

Κινήματα

Η ιστορία του εργατικού κινήματος στην Κύπρο

Μεταλλωρύχων Μνήμες

(Πασχάλη Παπαπέτρου Κύπρος, 2007, διάρκεια: 60')

Ο ορυκτός πλούτος της Κύπρου ανέκαθεν προσέλκυε την προσοχή του κεφαλαίου, οι οποίοι εξόρυξαν για λογαριασμό τους από τα βάθη της κυπριακής γης εκατομμύρια τόνους χαλκού, αμιάντου, χρώμιου, χρυσαφιού. Οι δύσκολες συνθήκες εργασίας στα μεταλλεία, η άγρια εκμετάλλευση των μεταλλωρύχων, αλλά και η σκληρή αντεργατική πολιτική των εταιρειών και της αποικιακής κυβέρνησης έγιναν αφορμή για πολλούς και δύσκολους αγώνες των ελληνοκύπριων και τουρκοκύπριων εργαζομένων.

Προσκεκλημένος ομιλητής Γρηγόρης Ιωάννου.

Λευκωσία: Τετάρτη 17 Απριλίου, στο χώρο της **ΚΙΣΑ** (Αρσινόης 48, Παλιά Λευκωσία), ώρα έναρξης: **19:30**

Λεμεσός: Τρίτη 23 Απριλίου, Καφενείο: Στο Δρόμο (πρώην Καφενέυ), ώρα έναρξης **20:00**

ΟΜΑΔΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ / ΔΡΑΣΕΩΝ ΕΡΑΣ

Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση ΕΡΑΣ

Ποιοι Είμαστε:

Η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) συστάθηκε τον Οκτώβριο του 2011 με στόχο να φέρει μαζί ανθρώπους της ριζοσπαστικής Αριστεράς, που αποφάσισαν να συνεργαστούν ισότιμα, με αλληλοσεβασμό και αλληλοδέσμευση στη βάση ενός κοινού παρονομαστή και να συγκροτήσουν μια κίνηση παρέμβασης με στόχο μια πιο συστηματική, διευρυμένη και αποτελεσματική πολιτική δράση.

erascy@gmail.com
http://erascy.blogspot.com/

Η έναρξη της επόμενης περιόδου των προβολών θα ανακοινώνεται έγκαιρα ενώ για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκέπτεστε τον διαδικτυακό μας τόπο **erascy.blogspot.com**. Εναλλακτικά, μπορείτε να μας γράψετε στο **erascy@gmail.com** ή και να μας καλέσετε στο τηλ. 96528042

Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση ΕΡΑΣ

Ά κύκλος Βιντεοπροβολών & Συζητήσεων

Μάρτιος – Απρίλιος 2013

Αγώνες Εργαζομένων Γυναικών για ίση μεταχείριση

Trafficking

Αντιρατσισμός

Αντιφασισμός

κοινωνικά κινήματα

Βλέπουμε κινηματογράφο, συζητάμε, προβληματιζόμαστε. Παλεύουμε για ίσα δικαιώματα για όλες και για όλους... Οικοδομούμε μια κοινωνία αλληλεγγύης απαλλαγμένη απο κάθε είδους διάκριση.

Εκδηλώσεις από τ/κ οργανώσεις για την Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

Baraka Kültür Merkezi
2 Mart Saat: 19:00 Yer: Baraka Kültür Merkezi Lokali
Kısa Film Gösterimi:
1- Şiddetin Ötesine Yolculuk
2- Avcılar, Aracılar ve Kadınlar
3-Gündelikçi

Barikat
4 Mart Saat: 20:00 Yer: Barikat Çalışma Binası
"Emek Mücadelesinde Kadın-Erkek Eşitliği Çalıştayı"

FEMA
4 Mart Saat: 19:30 Yer: Naci Talat Barış ve Dostluk Evi
"Ucundan Kıyısından Erkekliklere Dair"
"Modern Erkekliğin Adab-ı Muaşeret Kanunları"- Doğuş Derya
"Kıbrıslı Türk Entellektüel Erkeğin Halleri"- Tufan Erhüman
"Kıbrıs Rum ve Türk Toplumlarında Milliyetçilik ve İdeal Erkek Tipleri"- Niyazi Kızılyürek

POST Araştırma Enstitüsü
6 Mart Saat: 20:00 Yer: CCMC
Film Gösterimi: Whore's Glory

Sosyal Riskleri Önleme Vakfı
7 Mart Yer: Gece Kulübü *katılım örgütsel düzeyde olacaktır*
Gece kulübündeki 11 kadınla sohbet toplantısı

Barikat
7 Mart Saat: 20:00 Yer: Barikat Çalışma Binası
"Demir Çeneli Kadınlar" İsimli Film Gösterimi

TDP Kadın Örgütü
7 Mart Saat: 11:30 Yer: TDP Lefkoşa ilçe binası
"Kadına yönelik şiddet manifestosu/bildirgesi"

Yurtsever Kadınlar Birliği
8 Mart Yer: Cezaevi *katılım örgütsel düzeyde olacaktır*
Cezaevindeki mahkum kadınlara yönelik eğitim semineri:
"Korku, öfke kontrolü ve sabır"

Barikat
8 Mart Saat: 07:00 Yer: Terminal Çemberi
"Biz Kadın Emekçiler Birleşerek, Direnerek, Mücadele Ederek Kazanacağız" Eylemi

CTP Kadın Örgütü
9 Mart Saat: 10:00-17:00 Yer: Girne Barış Parkı
Emekçi Kadınlar Panayırı

KTÖS - KTOEÖS
Emek ve Kadın Filmleri Gösterimi ve sohbet toplantıları
12 Mart Yer: Ktoeös Salonu
'Kadının Fendi'

13 Mart Yer: Güzelyurt AKM
'Magdalena Sisters'

14 Mart Yer: Erenköy BEMSA (Tiyatro Salonu)
'Osama'

15 Mart Yer: Mağusa Ktoeös Lokali
' Demir Çeneli Melekler'

19 Mart Yer: Girne Oğuz Veli Ortaokulu Salonu
'Kelebekler Zamanı'

20 Mart Yer: Ktös Salonu
'North Country'

POST Araştırma Enstitüsü
23 Mart Saat: 19:30 Yer: Gönyeli Belediyesi
Belgesel Gösterimi: The Other Town ve Workshop.
Konusmacilar: Nefin Dinç, Herkül Milas.
Moderator: Niyazi Kızılyurek

YKP-fem
29 Mart Saat: 19:00 Yer: Yeni Kıbrıs Partisi
"Toplumsal Cinsiyet Duyarlı Yerel Yönetim Paneli"

8 MART YÜRÜYÜŞÜ

2013 MART

Toplanma Saati: 17:30 Yer: Meclis Önü Yürüyüş Saati: 18:00

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Πινόκιο;** Δεν πέρασε βδομάδα στο προεδρικό ο κ. Αναστασιάδης και ήδη ο επικεφαλής της ΑΤΗΚ δηλώνει ότι «άρχισαν οι διαδικασίες εκποίησης μέρους του ημικρατικου». Προηγήθηκαν οι δηλώσεις του νέου υπουργού οικονομικών ότι αναζητά «στρατηγικό επενδυτή». Και οι προεκλογικές «δεσμεύσεις»; Το 60%, που δήλωνε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις προεκλογικά; Θα κατατεθεί και νομοσχέδιο για την φορολόγηση παραπλανητικών δηλώσεων υποψηφίων;
- **Οι περισσότεροι τομείς της οικονομίας είναι «σε αρκετά καλή κατάσταση»:** το είπε ή του ξέφυγε του Πισσαρίδη στο ΡΙΚ; Σύμφωνα, πάντως, με τα στοιχεία, τα αποθέματα φτάνουν μέχρι το Μάιο, αφού υπάρχει πλεόνασμα 60 εκατομμυρίων - και μάλλον, θα εισρεύσουν και άλλα τον Απρίλιο. Επίσης, σε ευρωπαϊκό συγκριτικό επίπεδο, η φτώχεια στην Κύπρο παρέμεινε στα ίδια επίπεδα, αλλά μειώθηκε για τους Κύπριους – αυξήθηκε σε σχέση με τους μετανάστες. Μειώθηκε, επίσης, η φτώχεια στους ηλικιωμένους, λόγω αύξησης των συντάξεων.
- **Κατά τα άλλα ο Πισσαρίδης μάλλον θα μας προσφέρει διάφορα ρητορικά για απομυθοποίηση των νόμπελ.** Είπε ότι το μνημόνιο έπρεπε να είχε υπογραφεί πριν μήνες. Το ότι γινόταν διαπραγμάτευση το ξέρουμε κύριε Πισσαριδη. Εσείς αντιλαμβάνεστε την έννοια της διαπραγμάτευσης; Ή ότι σας πουν;
- **Ώστε η τρόικα ξανάρχισε τα συρτά φέρτα με τους ημικρατικούς.** Οι τοπικοί της εκπρόσωποι τί περιμένουν να οικονομήσουν από όλα αυτά; Διότι υπήρχε μεγάλο πάθος από μερικούς – και μάλιστα από εφημερίδα της οποίας ο ιδιοκτήτης είναι σήμερα υπουργός εσωτερικών.
- **Πόθεν έσχες;** Ώστε θα γίνει και νομοσχέδιο για το πόθεν εσχες. Και θα το ψηφίσει και ο Αβέρωφ και το κόμμα που αγωνίστηκε τόσο σκληρά να μην δημοσιοποιηθούν τα στοιχεία των φοροφυγάδων; Και άμα η περιουσία είναι γραμμένη στην οικογένεια, δεν θα τους πιάνει το σχέδιο, όπως τους νυν υπουργούς εσωτερικών και εργασίας; Χιούμορ εποχής.

- **Πάντως στην Ευρώπη κινούνται να φορολογήσουν τις τράπεζες.** Εκεί έχουν ξεπεράσει, κάπως, τον απόλυτο έλεγχο των ΜΜΕ από τους τραπεζίτες. Θα δούμε πόσο καιρό θα πάρει και εδώ κάτω. Ήταν καλή η καταγραφή της αντίστασης στις εκλογές. Αλλά τα ε/κυπριακα συνεχίζουν να

είναι μια ομοιομορφη ανακοίνωση σε διαφορετικές φωνές. Πάντως, τις τοπικές μας εκλογές τα διεθνή ΜΜΕ τις αντιμετώπισαν σαν αμελητέο θέμα ρουτίνας – σαν να έλεγαν «συμβαίνει να ελεγχουν τα ΜΜΕ τον κόσμο αρχικά». Το επόμενο στάδιο θα είναι ενδιαφέρον. Εκτός και αν η προεργασία μας σώσει από την παράδοση για την οποία είναι έτοιμοι μερικοί.

- **«Θα κατέρρεαν τα πάντα».** Σχόλιο του Ε. Βενιζέλου (Βηmagazino 3/3/2013) για το κλίμα τις ημέρες 26-28 Οκτωβρίου 2011, όταν αποφασίστηκε, πρώτα στο eurogroup και μετά στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το δεύτερο κούρεμα του ελληνικού χρέους. Και ο Ορφανίδης και όσοι προσπαθούν να συγκαλύψουν τις ευθύνες των τραπεζιτών για τις αγορές ομολόγων όταν ξεφορτώνονταν οι Γερμανοί, ή για deals, όπως της Εγνατίας με τη Λαϊκή, θέλουν να πουν - γιατί τότε, το 2011, δεν είπαν τίποτα, παρά τα τόσα διαθέσιμα ΜΜΕ - ότι η Κύπρος θα μπορούσε να βάλει και βέτο; Ή μήπως θα ζητούσε εξαίρεση, αφού ήταν λίγα, συγκριτικά, τα κεφάλαια; Εδώ για κάτι δέκατα πάνω από τα 10 δις θέλουν να φανέ το δημόσιο πλούτο, οι Ευρωπαίοι, και θα έδιναν τότε ευκολίες; Άλλωστε η προθυμία μερικών να ικανοποιήσουν την τρόικα πριν, καν, θέσει όρους ήταν και είναι εμφανής. Όπως και των τραπεζών, που δέχθηκαν το κούρεμα.
- **Τα πήρε όλα κι' έφυγε**.. ο Σαρρής για το Eurogroup, μαζί και τις σχετικές ανακοινώσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων αναφορικά με τις ιδιωτικοποιήσεις, τη με νόημα και σκοπιμότητα στοχοποίηση της ΑΤΗΚ. Φεύγει ο κος Υπουργός και έρχονται τα κλιμάκια της τρόικα για «φιλοφρονητικές» επισκέψεις σε οκτώ ημικρατικούς οργανισμούς.
- **Αρχιεπίσκοπος για Αναστασιάδη** σε απάντηση δημοσιογράφων: «Όσες ευχές σηκώνει, του δίνω». Όπως λέμε, σάσ' τη ράσιη σου τζιαι εννά σου δώκω όσες σηκώνεις;

- **Σάλος για τις δηλώσεις Όλι Ρεν** για «κίνδυνο» εξόδου της Κύπρου από την ευρωζώνη σε περίπτωση «άτακτης χρεωκοπίας». Αμήν και πότε, λέω εγώ.... αλλά που τέτοια τύχη για τη Μεγάλη Έξοδο.

- **Χαμηλούς τόνους κράτησε ο Αναστασιάδης** με το Διοικητή της Κεντρικής. Ας ελπίσουμε ότι ήταν δείγμα ωριμότητας.

- **Η επιστροφή Πουργουρίδη** μπορεί να είναι και ενδιαφέρουσα. Αλλά, βέβαια, όταν ήταν βουλευτής δεν τα είχε καλά με τα ΜΜΕ, τώρα πώς θα πείσει τους ιδιοκτήτες; Και μπορεί να ήταν εκπρόσωπος των «ηθικών» της φιλελεύθερης τάσης, αλλά όπως ήρθαν τα πράγματα, χωρίς να ξεκαθαρίζει κάποιος, πια, τις θέσεις του για την οικονομία, ο όρος "φιλελεύθερος" είναι κενός περιεχομένου. Διότι αποδείχτηκε ότι όσα έλεγαν μερικοί, αλλάζουν αναλόγως της ελπίδας για καρέκλα-ρουσφέτι, το οποίο άντε να το θεωρήσεις κατανοητό για το χώρο της δεξιάς. Αλλά ο αυταρχισμός μερικών στα οικονομικά, δεν αφήνει πια περιθώρια για χρήση της λέξης «φιλελεύθεροι». Αν οι εθνικιστές είναι φορείς προκατάληψης ενάντια σε κάποια κοινότητα οι νέο-συντηρητικοί (throwback στα 40'ς), στην οικονομία είναι φορείς ταξικού μίσους (αν όχι κόμπλεξ) απέναντι στην πλειοψηφία των εργαζομένων.

- **Τί σου είναι τέλος πάντων αυτή η οικογένεια Κεννεβέζου.** Μεγαλοπαράγοντες χωρίς καν ψήφους. Πάντως, κράτησε χαμηλούς τόνους. Άντε να δούμε αν θα συνεχίσει την μεταρρύθμιση όπως υποσχέθηκε. Στο κάτω κάτω ξεκίνησε με τον Πεύκιο.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ – ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

Οι Τοκογλύφοι και ο Γιος της Πλύστρας

Χ.Α.

Το μυαλό της κυρίας Κατίνας πήγε μερικά χρόνια πίσω, όταν ο Δικωμίτης έγινε πρόεδρος της δημοκρατίας, ενώ ταυτόχρονα γέμισε η Λευκωσία με το χρώμα που μισούσε θανάσιμα. ‘Αχ αυτό το αναθεματισμένο το κόκκινο, δεν πίστευα ποτέ ότι μια μέρα θα βλέπαμε τόση κοκκινίλα’, είπε, καθώς στεκόταν στη βεράντα και κοίταζε τις σημαίες που περνούσαν, θυμίζοντάς της εφιάλτες από άλλες εποχές, κύρια όταν έπεφτε η Χούντα στην Ελλάδα. Και δεν ήταν μόνο αυτό. Ήταν και οι Κυπριακές σημαίες που ανέμιζαν παντού και της δημιουργούσαν αναγούλα, στο σημείο που έκανε ένα μπλε εμετό, τι παράξενο χρώμα για εμετό, ήταν λες και ήπιε μπλε μελάνι. Η κυρία Κατίνα ένιωθε άνετα μόνο με την γαλανόλευκη, κύρια γιατί είχε σταυρό πάνω της. ‘Αν δεν υπήρχε σταυρός πάνω στο εθνικό μας σύμβολο, θα ένιωθα ότι λείπει το ήμισυ της προσωπικότητάς μας, θα ένιωθα ότι τουρκοποιείται το Είναι μας,’ είπε σε μια σύναξη σ’ ένα φιλικό σπίτι, μερικούς μήνες προηγουμένως. Όταν τη ρώτησαν γιατί δεν δέχεται το Κυπριακό σύμβολο με το χάρτη της χώρας της, αυτή είπε ότι αυτό το πανί δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει το ένδοξο παρελθόν μας και την καθαρότητα της φυλής μας. ‘Συμπεριλαμβάνει,’ είπε, ‘τους Τουρκοκύπριους και τους Κομμουνιστές κι’ εμείς δεν μπορούμε να καταταχτούμε στην ίδια κατηγορία, άσε κιόλας που αυτή η σημαία έχει γίνει από Τουρκοκύπριο. Η Κυπριακή σημαία δεν συμβολίζει αυτό το απόλυτα ξεχωριστό που μας διακρίνει, ούτε και την ιστορικότητα της Ελληνικής μας φυλής.’ Όταν ο Πουρ, της είπε ότι αυτά είναι ξεπερασμένα, αυτή του απάντησε ότι δεν υπάρχει τίποτε πιο δημιουργικό από το να πιάνεις κάτι που πάει να χαθεί, να το φέρνεις πίσω και να του δίνεις μια νέα πνοή, προσφέροντας του τη ζωή που του αξίζει. ‘Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει, δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά,’ του είπε.

Τώρα, περισσότερο από πέντε χρόνια αργότερα, γέλασε με τον εαυτό της για την ανησυχία που είχε νιώσει, τότε, με την εκλογή του Δικωμίτη. Εκείνο το σημαδιακό πρωινό με την παρέλαση των κόκκινων σημαιών, την επομένη των εκλογών, ένιωσε ότι ξύπνησε από το χειρότερο εφιάλτη που είχε ζήσει ποτέ. Ήταν μια δραματική νύχτα μέσα στην οποία είχε δει αρχικά το τέλος μιας εποχής και βυθίστηκε μέσα σε σκέψεις που τη γέμισαν θυμό. Δεν άντεχε τους κομμουνιστές, ούτε και τα φτωχόπαιδα, που ανέβαιναν σε ψηλά αξιώματα. Τις έδιναν στα νεύρα και ο Μούσκος, πιο παλιά και ο Δικωμίτης, τα τελευταία χρόνια. Θεωρούσε ότι ένας άνθρωπος ο οποίος δεν κινήθηκε σε πλούσια σαλόνια, δε μπορούσε να διαθέτει εκείνο τον αέρα που τον έκανε κατάλληλο για την εξουσία και κύρια στο ύπατο αξίωμα της δημοκρατίας. Αυτή μάλιστα ήταν ένα από τα άτομα που προώθησε μέσα στο κίνημα των 'Αγανακτισμένων' το σύνθημα 'να φοβάσαι τον γιο της πλύστρας.' ' Ήταν τόσο επιτυχημένο, που κατάφερε να συσπειρώσει όλους όσοι έχουμε αλλεργία με τα φτωχόπαιδα που ταυτίζονται με τον αθεϊσμό, τον κομμουνισμό και δεν πιστεύουν ούτε στην ανωτερότητα της φυλής μας ούτε της τάξης μας,' είπε σε μια φίλη της, η οποία ακολούθως της απάντησε: 'Φυσικά χρυσή μου, είναι ο αέρας που έχουμε εμείς οι ανώτερες τάξεις που μας κάνει κατάλληλους να διοικούμε τους άλλους. Μάλιστα, αυτό περνά από γενιά σε γενιά και είναι μια αξία την οποία δε μπορεί κανείς να υποτιμήσει.'

Θυμήθηκε ξανά τον εφιάλτη της ημέρας των εκλογών, όταν αργά τη νύχτα πήγε να κοιμηθεί μ' ένα βάρος στο στομάχι. Όταν σηκώθηκε, όμως, νωρίς το πρωί, ένιωσε ότι τα πράγματα δεν μπορεί να ήταν μονόδρομος και ότι η ίδια μαζί με τους συνεργάτες της και ολόκληρη την αντιπολίτευση θα εμπόδιζαν οποιαδήποτε αλλαγή. Αργά το πρωί, ήρθαν στο σπίτι τα παιδιά της για να μοιραστούν την επικαιρότητα και να σκεφτούν τι έπρεπε να κάνουν με την καινούρια κατάσταση. Η κουβέντα τους συνεχίστηκε μέχρι τις μεσημεριανές ώρες. Στα ενδιάμεσα, αυτή έκανε διάφορα τηλεφωνήματα, κύρια σε φίλους της τραπεζίτες για να ξεκαθαριστεί ότι ο κομμουνιστής πρόεδρος δεν θ' άγγιζε τις καταθέσεις του μεγάλου κεφαλαίου, δηλαδή του δικού τους και των φίλων τους. Για λόγους ασφαλείας, όμως, έκανε διάφορες μεταφορές λεφτών στους ήδη υπάρχοντες λογαριασμούς της στην Ελβετία. Και επειδή ήταν πληρεξούσια στους λογαριασμούς του ανδρός της, μετέφερε αρκετά από τα κεφάλαια του εκεί ,όπου θεωρούσαν ότι υπήρχε πιο πολλή ασφάλεια, έτσι όπως τα συμφώνησαν προηγουμένως. Το δε Δικωμίτη πρόεδρο, δεν τον πίστεψε όταν αυτός είπε ότι δεν θ' άγγιζε καθόλου το μεγάλο κεφάλαιο. 'Δεν μπορείς να εμπιστευτείς ένα κομμουνιστή,' είπε στα παιδιά της, εκείνο το πρωινό.

Το μεσημέρι είχε καλεσμένους τον πρόεδρο του Συνδέσμου Απόρων Βιομηχάνων (ΣΑΒ) και την γυναίκα του για να συζητήσουν τα νέα και να πάρουν κάποιες προκαταρκτικές αποφάσεις. Ο δικός της σύζυγος έφτασε πριν από τους άλλους και της είπε με σιγουριά ότι τα πράγματα δεν θα ξέφευγαν από τον έλεγχο τους, για τον απλό λόγο ότι αυτοί είχαν τον έλεγχο του βαθέως κράτους. 'Οποιαδήποτε κίνηση του νέου προέδρου μπορεί να ακυρωθεί. Μπορούμε να εμποδίσουμε οποιοδήποτε κυβερνητικό νομοσχέδιο φτάσει στη Βουλή των Αντιπροσώπων γιατί εκεί μέσα έχουμε την πλειοψηφία,' της είπε. 'Έχεις δίκαιο χρυσέ μου, όμως, σαν καλοί καπετάνιοι πρέπει να κάνουμε πολλά για ν' αποτρέψουμε τα σχέδια του Δικωμίτη, αν όντως σχεδιάζει κάτι. Τον άκουσες που μίλησε για μικτή οικονομία; Μου θύμισε τον Ντανιέλ Ορτέγα όταν βγήκε στην εξουσία. Φύλαγε τα ρούχα σου για νά' χεις τα μισά. Φοβού τον γιο της πλύστρας. Με πιάνεις έτσι δεν είναι;' 'Φυσικά χρυσή μου, δεν μπορείς να εμπιστευτείς άτομα που έχουν μεγαλώσει σε αλάνες,' είπε αυτός.

Κατά τις μια μετά το μεσημέρι, έφτασαν ο Πρηλ με τη γυναίκα του, τους οποίους προσφώνησε με το οικείο 'αγάπες μου.' Η συζήτηση ήταν αργή γιατί ο καθένας χρειαζόταν αρκετό χρόνο για να σκεφτεί αυτά που ήθελε να πει, έτσι τα πράγματα λεγόντουσαν με μια αργύτητα, κάπως ασυνήθιστη γι΄ αυτούς. Ένιωθαν και οι τέσσερίς τους ότι με τον Δικωμίτη στην προεδρία, δεν θα μπορούσαν να κάνουν διάφορα πράγματα, όπως π.χ. να αποκρατικοποιήσουν δημόσιους οργανισμούς, να ρίξουν πιο κάτω τους μισθούς και γενικά, να φορολογήσουν περισσότερο την φτώχεια. Μασούσαν, επίσης, αργά και σταματούσαν κάθε λίγο, πιθανό γιατί ήταν μειωμένη η όρεξη τους, κύρια οι γυναίκες. Ο Πρηλ και ο σύζυγος της Κατίνας καθησύχασαν τις γυναίκες τους, λέγοντάς τους ότι η κυβέρνηση είναι απλά μια μεταβατική εξουσία. Πρόσθεσε ότι ο ΣΑΒ ήταν και είναι πάντα παρών με ολοκληρωτική πρόσβαση στους κρατικούς μηχανισμούς. 'Ένας δε πρόεδρος της δημοκρατίας ο οποίος δεν προέρχεται από οικογένεια με αστική παράδοση, δε μπορεί να έχει πρόσβαση στους μηχανισμούς που ο ΣΑΒ ελέγχει. Είναι αδύνατο ν' αποκτήσει επιρροή μέσα στο πραγματικό κράτος, σε διάστημα μιας πενταετίας, την στιγμή που θα τον κρατάμε συνεχώς έξω από τις εσωτερικές διαδικασίες των μηχανισμών,' είπε για πολλοστή φορά ο Πρηλ.

Η κυρία Κατίνα, που ήταν αρκετά διορατικός άνθρωπος, είπε ότι ήταν σημαντικό να βρεθούν τ' αδύνατα σημεία του νέου προέδρου και να εξασκηθεί η ορθή πίεση την κατάλληλη στιγμή. 'Ελέγχουμε, επίσης, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και όλοι οι ιδιοκτήτες τους είναι δικοί μας άνθρωποι. Μέσα απ΄ αυτά, μπορούμε να παίξουμε με την κοινή γνώμη, όπως εμείς θέλουμε. Μπορούμε να κτίσουμε ένα κλοιό γύρω από

τον πρόεδρο, στο σημείο που να μην μπορεί να κάνει τίποτε. Κι αν τύχει και κανένα γεγονός, το οποίο μπορούμε να στρέψουμε εναντίον του, τότε μπορούμε να κάνουμε τον κλοιό ακόμα πιο ασφυκτικό,' είπε, κλείνοντας το ένα μάτι.

Τώρα, πέντε χρόνια αργότερα, αυτή κάθεται ήρεμη πάνω στη βεράντα της και συλλογίζεται διάφορα για την πενταετή προεδρία του Δικωμίτη, νιώθοντας ένα θρίαμβο. 'Τι προφητικοί που ήταν ο άντρας μου και ο Πιηλ,' είπε στον εαυτό της. Θυμήθηκε, μάλιστα, τις συναντήσεις που είχε με τον φίλο της, το ψυχολόγο μαζί με τον οποίο σκέφτηκαν διάφορα για να υπονομεύσουν τον Δικωμίτη. Ο φίλος της, ο οποίος είχε γράψει το βιβλίο 'Πώς να συμπεριφέρεσαι στους Κομμουνιστές όταν Κινδυνεύεις,' της είχε εκφράσει διάφορες σκέψεις για το τί μπορούσαν να κάνουν και ποιά ακριβώς στιγμή, μπορούσε να γίνει το κάθε τι, κατά τη διάρκεια της επίμαχης προεδρίας. Αυτός της ξεκαθάρισε ότι ένα άτομο, το οποίο κατάγεται από την εργατική τάξη, δε μπορεί να έχει το τουπέ που έχει κάποιος ο οποίος κατάγεται από αστικό περιβάλλον. 'Η ταξική προέλευση,' της είπε 'δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά σου δίνει ή σου αφαιρεί κοινωνικό κεφάλαιο. Μπορείς, όχι μόνο να νιώθεις ότι σου ανήκει όλος ο πλούτος γύρω σου, αλλά μπορείς και να ελέγχεις τον περίγυρό σου γιατί η οικονομική ευρωστία σχετίζεται με την κοινωνική. Είναι γι' αυτό το λόγο, που νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε τον πρόεδρο να ψαρώσει με τον ίδιο τρόπο, που εμείς ως παλιοί βαθμοφόροι στο στρατό με εκπαίδευση στα ιδεώδη του έθνους κάναμε τους νέους φαντάρους, και όχι μόνο, να ψαρώνουν όταν τους κάναμε καψόνι, είτε σωματικό, είτε ψυχολογικό. Ήμασταν και είμαστε παντού σε όλα τα πόστα, από τα οποία, είτε παίρνονται αποφάσεις, είτε εκτελούνται. Με τον ίδιο τρόπο που στο στράτευμα ελέγχουμε την ιδεολογική κατεύθυνση με δικούς μας σε όλα τα πόστα, το ίδιο κάναμε και στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπου το Ελληνικό στοιχείο κυριαρχούσε και συνεχίζει να κυριαρχεί. Ακόμα και κει, κάναμε τους μαθητές, κύρια αριστερών οικογενειών, να νιώθουν άβολα μπροστά στο δέος που δημιουργεί το ένδοξο Ελληνικό παρελθόν μας σε συνδυασμό με την ταξική μας ανωτερότητα. Δες το τουπέ που έχει ο Νικ και θα καταλάβεις τι σου λέω. Τον βλέπεις να κολλά πουθενά; Βέβαια, θα μου πεις ότι στη συζήτηση με το Μαλά πριν λίγες μέρες ο Νικ βοηθήθηκε και από τους πέντε δημοσιογράφους, οι οποίοι απ' ότι φαίνεται έστησαν τη συζήτηση από τα πριν μαζί του. Όμως, είναι κι' αυτό μέρος του παιγνιδιού, εξ' άλλου είναι αυτό που λέμε αστική δημοκρατία, δηλαδή δημοκρατία για την αστική τάξη. Ο Νικ έχει και τα κεφάλαια και την πολιτική για ν' ανήκει σ' αυτή την τάξη και ν' απολαμβάνει την ελευθερία που του προσφέρει η κοινή μας τάξη. Άσε κιόλας που οι δημοσιογράφοι στην χώρα μας, δεν θα είχαν επαγγελματικό μέλλον αν συμπεριφερόντουσαν διαφορετικά.

Ήταν και είναι σημαντικό Κατίνα μου να κάνεις πολλούς ανθρώπους να νιώθουν μίσος για το Δικωμίτη και τον κύκλο του. Βέβαια, για να το κάνεις αυτό πρέπει να έχεις διαθέσιμο όλο το ιδεολογικό μας οπλοστάσιο, το οποίο χρησιμοποιήθηκε ιστορικά ενάντια στον κομμουνισμό. Θα είναι καλό να μην χρησιμοποιηθεί ναζιστικό υβρεολόγιο, αλλά αν χρειαστεί μπορεί να μπει και αυτό στην μάχη. Αν θυμάσαι στις διαδηλώσεις έξω από το προεδρικό, κατεβάσαμε και το ΕΛΑΜ και παρόμοιες ακροδεξιές ομάδες, γεμίζοντας τον τόπο Ελληνικές σημαίες, βρίζοντας τον ένοικο του προεδρικού, λίγο πολύ κάναμε ότι έκαναν οι Αμερικάνοι για να βγάλουν τον Νοριέγα από εκείνο το μοναστήρι που πήγε και κρύφτηκε. Καταφέραμε να δημιουργήσουμε όλο εκείνο τον αντικομουνιστικό παροξυσμό στο σημείο που αν θυμάσαι, διάφοροι έλεγαν πράγματα που δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Κλείσαμε όλους τους διαύλους από τους οποίους μπορεί να ερχόταν μια διαφορετική επιχειρηματολογία και μιλούσαμε εντελώς μόνοι μας. Εκείνο δε το ανοικτό μικρόφωνο έξω από το προεδρικό, έκτιζε σιγά σιγά ένα παροξυσμό, αφού ο κάθε ομιλητής προσπαθούσε να ξεπεράσει τον προηγούμενο, βγάζοντας τα απωθημένα μιας καταπιεσμένης Ελληνικότητας, ηττημένη ιστορικά από τον Τούρκικο επεκτατισμό. Όπως βλέπεις όμως, ακόμα και την ιστορική μας ήττα από την Τουρκία, εμείς την χρησιμοποιούμε για να επιβάλλουμε την πολιτική μας θέληση στο εσωτερικό. Αυτό σημαίνει να είσαι πολυμήχανος και να δρας, όπου και να βρίσκεσαι κι εκεί που δεν έχεις τα μέσα θα πρέπει να μπορείς να τα εφεύρεις.

Αν θυμάσαι, λέγαμε ότι ήμασταν όλοι ενάντια στον Δικωμίτη, τον οποίο θέλαμε νεκρό και του το λέγαμε κατάμουτρα, παρόλο που αυτή η στάση ήταν αντιχριστιανική. Αφήσαμε όλο το μίσος μας να φτάσει σ' ένα ζενίθ και όλοι εμείς οι δήθεν αγανακτισμένοι, γίναμε το έθνος ολόκληρο παρά τους μικρούς μας αριθμούς μας εκεί έξω. Μιλήσαμε εκ μέρους των νεκρών, τους οποίους αντιπροσωπεύσαμε σε όλο το φάσμα των εκδηλώσεων μας. Μιλήσαμε για την αγωνία τους, προτού πεθάνουν και τους κάναμε δικά μας παιδιά. Μέσα στη δυναμική των πραγμάτων αναγκάσαμε τον Δικωμίτη να βάλει τον Πολ, τον δικηγορο, πρώην και νυν τοκογλύφο, να ερευνήσει τα γεγονότα που οδήγησαν στην τραγωδία. Και δες πως τα κατάφερε ο μπαγάσας να κρύψει το τραπεζικό σκάνδαλο για ένα χρόνο, σκεπάζοντας το με την τραγωδία! Να μην σου πω κιόλας ότι η αρχαία Ελληνική τραγωδία έπαιξε σημαντικό ρόλο στη σκηνοθεσία του όλου πράγματος. Μην ξεχνάς ότι στη δική μας εθνική αφήγηση, οι νεκροί παίζουν ένα σημαντικό ρόλο, πρώτο γιατί οι ίδιοι δεν μπορούν να μιλήσουν και δεύτερον γιατί αφού οι νεκροί δεν μπορούν να μιλήσουν, μιλούμε εμείς γι' αυτούς. Και να μην ξεχνάς, κύρια Κατίνα, ότι όταν μιλάς εσύ εκ μέρους των νεκρών, αποκτάς

μια μυθική δύναμη και μπορείς να αποστομώσεις τους πάντες. Θυμάσαι πως ψαρώσαμε το Δικωμίτη όταν ήρθε να δώσει κατάθεση μπροστά στον Πολ. Και θυμάσαι τι έκαναν οι εφημερίδες και τα ηλεκτρονικά μέσα τις επόμενες μέρες και μήνες;

Ξέρεις, βέβαια Κατίνα μου, ότι το ταξικό ζήτημα μπορεί επίσης να δουλέψει πολύ υπέρ μας, αν το χρησιμοποιήσουμε κατάλληλα φτάνει να χρησιμοποιηθεί με την κατάλληλη ψυχολογία. Δεν υπάρχει πιο αποτελεσματικός τρόπος να αφαιρέσεις το έδαφος κάτω από τα πόδια κάποιου, κύρια όταν εσύ υπενθυμίζεις την ταξική σου ισχύ και αποφασιστικότητα, όταν βέβαια ο αντίπαλος σου προέρχεται από τις φτωχές τάξεις του πληθυσμού. Απ' ότι είδες, το σύνθημα μας 'να φοβάσαι τον γιο της πλύστρας' έξω από το προεδρικό έπιασε τόπο γρήγορα, γιατί καταφέραμε και πήραμε εκεί άτομα που ένιωθαν μια μεγάλη περιφρόνηση όχι μόνο για τις πλύστρες, αλλά και για τα παιδιά τους. Είναι αυτό που χρειάζονται κάποιοι άνθρωποι με χαμηλή αυτοεκτίμηση για να νιώσουν οι ίδιοι προσωπική ανωτερότητα. Απ' ότι είδες μαζέψαμε πολλούς απ' αυτούς. Είδες πως αγκαλιάστηκε το σύνθημά μας και μάλιστα από άτομα που ανήκουν και στις φτωχές τάξεις; Γι' αυτό σου λέω ότι το μίσος είναι ένα από τα καλύτερα εργαλεία για να καρφώσεις κάποιον στον τοίχο και ν' αλλάξεις τον συσχετισμό ταξικών δυνάμεων. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι να ελέγχεις τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και να βάλεις του δημοσιογράφους να πουν πράγματα τα οποία κτυπούν κατευθείαν στον στόχο. Θυμήσου, κιόλας, την ώρα που περικυκλώσαμε τν Δικωμίτη μέσα στο προεδρικό και ήμασταν έτοιμοι να μπούμε μέσα στο κτίριο, όπως κάναμε το 74. Ήμασταν όλοι με κομμένη την ανάσα γιατί επαναλαμβάναμε μια αξέχαστη ιστορική στιγμή, τότε που περικυκλώναμε το προεδρικό και ετοιμαζόμασταν να σκοτώσουμε το Μούσκο. Καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα κλίμα παρόμοιο με τότε, γιατί πήγαμε εκεί με παρόμοια αισθήματα. Η δε περιφρόνηση για τους φτωχούς, μπορεί να δουλέψει άνετα, κύρια σε περιόδους οικονομικής κρίσης. Δεν μπορώ να εξηγήσω διαφορετικά το ότι διάφορα φτωχόπαιδα στέκονταν δίπλα από το πανό για τον γιο της πλύστρας, κρατώντας ακριβά φορητά τηλέφωνα, παριστάνοντας τη μεσαία τάξη, η οποία κινδύνευε από τον κομμουνιστή δυνάστη. Αυτό κι αν είναι σχιζοφρένεια! Είδες, επίσης, ότι κάναμε αρκετό κόσμο να τα ρίχνει όλα στο Δικωμίτη, αφού προηγουμένως είχαμε αποκλείσει απ' όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης όλες τις αναλύσεις για τις καπιταλιστικές κρίσεις και το φάγωμα των λεφτών των τραπεζών; Είδες κιόλας πως ταιριάξαμε με το ΕΛΑΜ στο άψε σβήσε, παρ' όλο που λέμε πάντα ότι α φασισμός είναι κακό πράγμα; Να θυμάσαι πάντα, Κατίνα μου, ότι αυτό που

συμβαίνει είναι κύρια ένας ταξικός πόλεμος και ότι εμείς δεν πολεμούμε τον γιο της πλύστρας αλλά το γιο της κάθε πλύστρας όταν αυτός θέλει να είναι ίσος με μάς.

Σε ότι αφορά το ζήτημα που μου έθεσες, Κατίνα μου, σχετικά με την ευκολία με την οποία ρίξαμε το φταίξιμο στον πρόεδρο σε ότι αφορά την έκρηξη στο Μαρί, θα σου πω ότι ήταν το πιο δύσκολο μέρος της υπόθεσης. Όπως θα ξέρεις, στον στρατό, ο κάθ' ένας είναι υπεύθυνος για τον ατομικό του οπλισμό και τα πυρομαχικά που του έχουν χρεωθεί. Οι πιο υψηλόβαθμοι είναι υπεύθυνοι για μεγάλες ποσότητες πυρομαχικών. Ότι είδους ατύχημα έχει συμβεί μέχρι τώρα μέσα στις ένοπλες δυνάμεις, ο φταίχτης ήταν αυτός, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για την φύλαξη, είτε του οπλισμού, είτε των πυρομαχικών. Παρ' όλο που σχεδόν όλοι οι Κύπριοι άντρες υπηρέτησαν στην Εθνική Φρουρά και όλοι ξέρουμε ότι ο άμεσα υπεύθυνος είναι ο βαθμοφόρος στον οποίο ανατέθηκε η φύλαξη, εντούτοις όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης το απέκρυψαν, και όλοι εμείς καταφέραμε να κάνουμε αυτό που ήταν σχεδόν αδύνατο να γίνει. Αυτή η υπόθεση με τα πυρομαχικά, έδειξε πως μπορούμε ως δεξιά παράταξη να ελέγξουμε πληροφορίες, αισθήματα, τεχνικές απόκρυψης, συστηματικής και αποτελεσματικής προπαγάνδας. Έδειξε πως μπορούμε να κρατάμε την εξουσία, ακόμα κι' όταν οι κομμουνιστές πιάσουν την προεδρία της δημοκρατίας. Είμαστε όπως η Λερναία Ύδρα – Μπορούμε να βλαστήσουμε εκεί που δεν μας περιμένεις, μπορούμε μάλιστα να φυτεύουμε επιχειρήματα, ακόμα και στον αέρα.

Στον στρατό επίσης, Κατίνα μου, υπάρχει ένα πολύ καλό σύστημα ασφαλείας, στο σημείο που ένας έλεγχος γίνεται από πολλά άτομα, ώστε να μηδενιστεί η πιθανότητα λάθους. Π.χ. όταν υπάρχει ένα ζήτημα ασφαλείας έστω και μικρό, αυτό περνά από συστηματικούς ελέγχους, απ' αυτούς που είναι άμεσα υπεύθυνοι μέσα στο στράτευμα. Αν οποιοδήποτε από αυτούς κάνει λάθος, θα το ανακαλύψει ο επόμενος ή ο μεθεπόμενος ή ο δέκατος στη σειρά. Μπορείς εύκολα να καταλάβεις ότι όταν τίθενται ζητήματα ασφάλειας οπλισμού και πυρομαχικών, υπάρχουν και οι κανόνες ασφαλείας που μηδενίζουν την πιθανότητα ατυχήματος. Σε ότι αφορά τη συσσώρευση πολλών πυρομαχικών σ' ένα χώρο, οι έλεγχοι είναι τόσο συστηματικοί και συχνοί, ώστε να αποκλείονται εντελώς οι πιθανότητες λάθους.

Επομένως, αυτό το οποίο καταφέραμε να κάνουμε εμείς είναι εκπληκτικό, παρόλο που πολύ λίγοι φίλοι του Δικωμίτη το κατάλαβαν. Πρώτο, καταφέραμε να αποενοχοποιήσουμε τον στρατό που ήταν άμεσα υπεύθυνος για το δυστύχημα και να τα ρίξουμε στον πρόεδρο. Όπως ξέρεις το στράτευμα είναι και ιδεολογικός μας σύμμαχος, γιατί εκεί μπορούμε και προετοιμάζουμε τους νέους για να υπηρετήσουν

το σύστημα μας, εξάλλου αυτός είναι ο κύριος ρόλος του. Μπορεί, βέβαια, στο μέλλον να τον χρησιμοποιήσουμε για να σπάσουμε απεργίες, να κάνουμε αποκρατικοποιήσεις εκεί που οι εργαζόμενοι αρνούνται να παραδώσουν τις κρατικές επιχειρήσεις κι ένα σωρό άλλα. Το πιο σημαντικό απ' όλα, όμως, είναι η διαδικασία την οποία ακολουθήσαμε για να το καταφέρουμε. Ήταν μια σημαντική πρόβα, η δεύτερη σε σπουδαιότητα μετά το 1974 στην οποία καταφέραμε να διαχειριστούμε την κοινή γνώμη με την μεγαλύτερη μαεστρία. Μέσω αυτής της εμπειρίας, τώρα, είμαστε έτοιμοι για την μεγαλύτερη μάχη, η οποία είναι πώς να μετατρέψουμε στα μυαλά των ανθρώπων την καπιταλιστική κρίση και σκάνδαλο των τραπεζών και του δικού μας πρώην διευθυντή της Κεντρικής σε ανικανότητα του Δικωμίτη. Αυτό θα μου πεις χρειάζεται ικανότητα, αλλά και διαπλοκή. Για να σου πω την αλήθεια Κατίνα, η ικανότητα έχει να κάνει με τα μέσα που έχεις στη διάθεση σου. Όπως και νάχει το πράγμα, η διαχείριση των μαζών είναι τόσο σημαντική όσο και η διαχείριση του ίδιου του οικονομικού μας συστήματος.

Γι' αυτό σου λέω ότι το τι συμβαίνει είναι άσχετο με αυτό που εσύ θέλεις να προβάλεις, εξάλλου γιατί γίναμε ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης τα τελευταία χρόνια; Πώς αλλιώς κυρία Κατίνα μπορούμε να ελέγχουμε ένα πληθυσμό και μάλιστα συχνά να τον στρέφουμε ενάντια στα δικά του συμφέροντα; Είδες πως με συστηματική δουλειά καταφέραμε να στρέψουμε τους ιδιωτικούς υπάλληλους ενάντια στους κυβερνητικούς και τους πολίτες της δημοκρατίας ενάντια σε κάτι πεινασμένους μετανάστες, μ' εκείνα τα γελοία μικροεπιδόματα που ο Κκουλ τα πολλαπλασίασε, ενώ σχεδόν όλοι οι δημοσιογράφοι δέχτηκαν τις ντιρεκτίβες μας και δεν τον κριτίκαραν; Είδες πώς κλέβουμε την αξιοπρέπεια των φτωχών, βάζοντάς τους να κάνουν πράγματα που τους κατατροπώνουν τον χαρακτήρα; Είδες πως κάποιοι από εμάς έχουμε συσσωρεύσει τόσα κεφάλαια, στο σημείο που δεν έχουν μείνει λεφτά για τους υπόλοιπους, ενώ τα ταμεία του κράτους έχουν στεγνώσει εντελώς; Δεν τους έχουμε αφήσει να καταλάβουν ότι το κύριο πρόβλημα είναι η υπερσυσσώρευση κεφαλαίων στα χέρια εμάς των λίγων. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μπορούμε να λέμε με αρκετό τουπέ ότι όλοι μαζί τα φάγαμε και έτσι βρέθηκε το κράτος να είναι υπερχρεωμένο την στιγμή που οι τραπεζικοί μας λογαριασμοί στο εξωτερικό είναι πιο φουσκωμένοι από ποτέ. Είδες με τι τουπέ μιλά το κακομαθημένο μας μωρό στην τηλεόραση, καθώς εκείνα τα πετακτούλικα αυτάκια του τεντώνονται προς τα πάνω; Άσε κιόλας που δεν αναφέρθηκε η πιθανότητα της δολιοφθοράς σε ότι αφορά την πυρίτιδα στο Μαρί , γιατί όταν ψαρώναμε τον Δικωμίτη δεν το κάναμε προσωπικά για εκείνον, αλλά για ολόκληρη την αριστερά. Ο φόβος, κυρία Κατίνα, είναι το ήμισυ του ελέγχου κι εσύ πρέπει να ξέρεις πώς να τον προκαλείς. Και αυτοί που φοβούνται,

μπορούν να πιστέψουν ότι τους λες. Το δε ΕΛΑΜ και τις ακροδεξιές ομαδούλες τις βάλαμε εκεί που τις βάλαμε γιατί τις χρειαζόμαστε, κύρια σε περιόδους απελπισίας, όταν τα αισθήματα αντικαθιστούν την λογική. Απλά, μας κάνουν τη δουλειά.

Η ΚΡΙΣΗ... Σ' ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ

http://www.facebook.com/george.art.31/posts/10200686733471148

Μια μέρα εμφανίσθηκε σε ένα χωριό ένας άνδρας με γραβάτα. Ανέβηκε σε ένα παγκάκι και φώναξε σε όλο τον τοπικό πληθυσμό ότι θα αγόραζε όλα τα γαϊδούρια που θα του πήγαιναν, έναντι 100 ευρώ και μάλιστα μετρητά...

Οι ντόπιοι το βρήκαν λίγο περίεργο, αλλά η τιμή ήταν πολύ καλή και όσοι προχώρησαν στην πώληση γύρισαν σπίτι με το τσαντάκι γεμάτο και το χαμόγελο στα χείλη...

Ο άνδρας με τη γραβάτα επέστρεψε την επόμενη μέρα και πρόσφερε 150 ευρώ για κάθε απούλητο γάιδαρο, κι έτσι οι περισσότεροι κάτοικοι πούλησαν τα ζώα τους. Τις επόμενες ημέρες προσέφερε 300 ευρώ για όσα ελάχιστα ζώα ήταν ακόμα απούλητα με αποτέλεσμα και οι τελευταίοι αμετανόητοι να πουλήσουν τα γαϊδούρια τους.

Μετά συνειδητοποίησε ότι στο χωριό δεν έμεινε πια ούτε ένας γάιδαρος και ανακοίνωσε σε όλους ότι θα επέστρεφε μετά από μια εβδομάδα για να αγοράσει οποιοδήποτε γάιδαρο έβρισκε έναντι 500 ευρώ! Και αποχώρησε.

Την επόμενη μέρα ανέθεσε στον συνέταιρό του το κοπάδι των γαϊδάρων που είχε αγοράσει και τον έστειλε στο ίδιο χωριό με εντολή να τα πουλήσει όλα στην τιμή των 400 ευρώ το ένα. Οι κάτοικοι βλέποντας την δυνατότητα να κερδίσουν 100 ευρώ την επόμενη εβδομάδα, αγόρασαν ξανά τα ζώα τους 4 φορές πιο ακριβά από ότι τα

είχανε πουλήσει, και για να το κάνουν αυτό, αναγκάστηκαν να ζητήσουν δάνειο από την τοπική τράπεζα.

Όπως φαντάζεστε, μετά την συναλλαγή οι δύο επιχειρηματίες έφυγαν διακοπές σε έναν φορολογικό παράδεισο της Καραϊβικής, ενώ οι κάτοικοι του χωριού βρέθηκαν υπερχρεωμένοι, απογοητευμένοι, και με τα γαϊδούρια στην κατοχή τους που δεν άξιζαν πλέον τίποτα.

Φυσικά, οι αγρότες προσπάθησαν να πουλήσουν τα ζώα για να καλύψουν τα χρέη. Μάταια. Η αξία τους είχε πατώσει. Η τράπεζα, λοιπόν, κατάσχεσε τα γαϊδούρια και εν συνεχεία τα νοίκιασε στους πρώην ιδιοκτήτες τους.

Ο τραπεζίτης, όμως, πήγε στον δήμαρχο του χωριού και του εξήγησε ότι, εάν δεν ανακτούσε τα κεφάλαια που είχε δανείσει θα κατέρρεε και αυτός, και κατά συνέπεια θα ζητούσε αμέσως το κλείσιμο της ανοικτής πίστωσης που είχε με τον δήμο.
Πανικόβλητος ο δήμαρχος και για να αποφύγει την καταστροφή, αντί να δώσει λεφτά στους κατοίκους του χωριού για να καλύψουν τα χρέη τους, έδωσε λεφτά στον τραπεζίτη, ο οποίος παρεμπιπτόντως . ήταν κουμπάρος του δημοτικού συμβούλου.
Δυστυχώς όμως ο τραπεζίτης αφού ανέκτησε το κεφάλαιό του, δεν έσβησε το χρέος των κατοίκων, και ούτε το χρέος του δήμου, ο οποίος φυσικά βρέθηκε ένα βήμα πριν την πτώχευση.

Βλέποντας τα χρέη να πολλαπλασιάζονται και στριμωγμένος από τα επιτόκια, ο δήμαρχος ζήτησε βοήθεια από τους γειτονικούς δήμους. Αυτοί όμως του έδωσαν αρνητική απάντηση, γιατί όπως του είπαν είχαν υποστεί την ίδια ζημιά με τους δικούς τους γαιδάρους!!…

Ο τραπεζίτης τότε έδωσε στον δήμαρχο την "ανιδιοτελή" συμβουλή-οδηγία να μειώσει τα έξοδα του δήμου: λιγότερα λεφτά για τα σχολεία, για το νοσοκομείο του χωριού, για την δημοτική αστυνομία, κατάργηση των κοινωνικών προγραμμάτων, της έρευνας, μείωση της χρηματοδότησης για καινούρια έργα υποδομών. Αυξήθηκε η ηλικία συνταξιοδότησης, απολύθηκαν οι περισσότεροι υπάλληλοι του δημαρχείου, έπεσαν οι μισθοί και αυξήθηκαν οι φόροι.
Ήταν έλεγε αναπόφευκτο, αλλά υποσχόταν με αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές "να βάλει τάξη στη λειτουργία του δημοσίου, να βάλει τέλος στις σπατάλες" και να ηθικοποιήσει το εμπόριο των γαϊδάρων.
Η ιστορία άρχισε να γίνεται ενδιαφέρουσα όταν μαθεύτηκε πως οι δυο επιχειρηματίες

και ο τραπεζίτης είναι ξαδέρφια και μένουν μαζί σε ένα νησί κοντά στις Μπαχάμες, το οποίο και αγόρασαν με τον ιδρώτα τους. Ονομάζονται οικογένεια Χρηματοπιστωτικών Αγορών, και με μεγάλη γενναιότητα προσφέρθηκαν να χρηματοδοτήσουν την εκλογική εκστρατεία των δημάρχων των χωριών της περιοχής.

Σε κάθε περίπτωση η ιστορία δεν έχει τελειώσει γιατί κανείς δεν γνωρίζει τι έκαναν μετά οι αγρότες. Εσύ τι θα έκανες στην θέση τους; Τι θα κάνεις εσύ;

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ευρωπαϊκή Ένωση: Ένα σαθρό κατασκεύασμα με κοντινή ημερομηνία λήξης

http://www.freeinquiry.gr/pro.php?id=3011

Μουαμάρ Ιγνάτιος

Το 2002, η Ευρώπη γιόρτασε το κοινό της νόμισμα, το ευρώ, κάτω από έναν ουρανό φωτισμένο από φωτοβολίδες και ζητωκραυγές. Το «ευρωπαϊκό όνειρο» για ορισμένους φαινόταν να υλοποιείται με τη μορφή εκπλήρωσης μιας παλιάς δήλωσης τού Ουίνστον Τσώρτσιλ: «*Αν η Ευρώπη ενωθεί, τότε δεν θα υπάρχει όριο στην ευτυχία, την ευημερία και τη δόξα, που 300 ή 400 εκατομμύρια οι άνθρωποι θα απολάμβαναν*».

Γνωρίζοντας, όμως, τη διαδρομή του Τσώρτσιλ ως πολιτικού, αλλά και ως παράγοντα τής λήξης του Β' παγκόσμιου πολέμου, εύκολα μπορεί κάποιος να αντιληφθεί, ότι ο βρετανός πολιτικός σίγουρα δεν εννοούσε τη συμμετοχή τής Μ. Βρετανίας, σ' αυτό το οικοδόμημα. Η δήλωση ήταν σκόπιμη και αφορούσε την μεταπολεμική και συντετριμμένη, τότε. Ευρώπη από τον πόλεμο.

Η καταστροφή του πολέμου έπρεπε να ξεπεραστεί και να γεννηθεί μια ελπίδα για μια Ευρώπη ενωμένη, με χώρες πρόθυμες να συνεργαστούν για το κοινό καλό των λαών τους. Επρόκειτο δηλαδή, για μια δήλωση κατευναστική, που επιχειρούσε να αντισταθμίσει την καταστροφή και να προσδώσει ένα υποτιθέμενο όραμα σ' ό,τι είχε απομείνει από τα συντρίμμια τού πολέμου και όχι για κάποια πολιτική εξαγγελία, που θα είχε υλοποιήσιμο χαρακτήρα.

Ευρώπη των λαών: Ένα απλό ευφυολόγημα

Ακόμα όμως κι αν υποθέσουμε, πως ο δαιμόνιος βρετανός πολιτικός εξέφραζε κάποια ειλικρινή προσωπική του επιθυμία, για να καταστεί αυτή πραγματοποιήσιμη θα έπρεπε:

α. Να δημιουργηθεί μια ομοσπονδία «πολιτειών» και όχι κρατών μιας και αυτά διαθέτουν όχι μόνο καλά φυλασσόμενα σύνορα, αλλά και νοοτροπίες, παραδόσεις και εθνικούς μύθους.

β. Οι διάφορες εθνικιστικές τάσεις και ιδεολογίες να περάσουν μέσα από μια διαδικασία ρευστοποίησης συνοδευόμενης από πλήρη κατάργηση πολιτικών και πολιτιστικών θεσμών, που τις δημιουργούν

γ. Να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την εξάλειψη των επί μέρους εθνικιστικών συνειδήσεων, ώστε να μήν υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των πολιτών βασισμένες στην καταγωγή, ιστορική διαδρομή, θρησκεία και τους εθνικούς μύθους, που υπάρχουν σε κάθε χώρα ευρωπαϊκή ή μή.

Εξετάζοντας, λοιπόν, όλες τις παραπάνω προϋποθέσεις μπορούμε στα σίγουρα να καταλήξουμε, πως η δήλωση Τσώρτσιλ ήταν ένα απλό ευφυολόγημα κατευναστικού και συμφιλιωτικού χαρακτήρα.

Για το πώς ομαδοποιούνται οι πολίτες κάτω από εθνικούς και θρησκευτικούς μύθους, παραδόσεις και κατασκευασμένα σύμβολα, όπως επίσης για το πώς δημιουργούνται τα έθνη, ο αναγνώστης μπορεί να ανατρέξει σε προηγούμενα άρθρα τής «Ελεύθερης Έρευνας» μιας και αυτά δέν θα απασχολήσουν το παρόν άρθρο, που ως στόχο του θέτει το να καταδείξει, πως το οικοδόμημα τής λεγόμενης «Ευρωπαϊκής Ένωσης» (Ε.Ε.) όχι μόνο είναι σαθρό και ουτοπιστικό, αλλά και με κοντινή ημερομηνία λήξης.

Ποιος είναι ο Mr Europe?

Το σαχλό αστείο περί ενωμένης Ευρώπης και κοινών ευρωπαϊκών συνόρων φάνηκε ξεκάθαρα στο θερμό επεισόδιο των Ιμίων, που προηγήθηκε κατά πολύ τής οικονομικής κρίσης. Αν και στην κρίση των Ιμίων αμφισβητήθηκε ευρωπαϊκό έδαφος από κάποια μή ευρωπαϊκή χώρα, αυτό δέν προβλημάτισε την Ε.Ε.. Ασφαλώς, γιατί δέν υπάρχουν κοινά ευρωπαϊκά σύνορα, τα οποία για να υπάρξουν θα έπρεπε να υπάρχει κοινός ευρωπαϊκός στρατός, επομένως κοινοί εξοπλισμοί (πώς θα γίνει αυτό, αφού άλλοι μόνον παράγουν -πχ. Γερμανία- κι άλλοι μόνον αγοράζουν; -πχ. Ελλάδα), άρα θα έπρεπε να υπάρχει κοινή ευρωπαϊκή αμυντική πολιτική, οπότε και κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική. Δυστυχώς, κάτι τέτοια δέν υπάρχουν. Εδώ και

δεκαετίες έχουμε μείνει στις εξαγγελίες.

Εύστοχο ήταν το ερώτημα αμερικανών αξιωματούχων: Ποιός είναι ο Mr Europe, με ποιόν να μιλήσουμε; Η ευρωπαϊκή απάντηση ήταν στα όρια τής γελοιότητας. Τοποθέτησαν το Χαβιέ Σολάνα σε ρόλο μαριονέτας υπουργού εξωτερικών της Ε.Ε. με το βαρύγδουπο τίτλο: Ύπατος Εκπρόσωπος για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας. Φαιδρότητες made in Europe.

Τί αποκάλυψε η οικονομική κρίση στην Ευρώπη
Ως αφετηρία για την παρούσα ανάλυση, θα χρησιμοποιηθεί η σημερινή οικονομική κρίση στην Ευρώπη, η μεγαλύτερη, ίσως, από την εποχή τού 1930. Η ανεργία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, ειδικά στις χώρες του νότου είναι πάνω από 20%, ενώ η οικονομική ανάπτυξη σ' αυτές τις χώρες απλά δεν υπάρχει μιας και το τραπεζικό τους σύστημα καταρρέει και οι κυβερνήσεις τους δεν διαθέτουν τους πόρους, για να ασκήσουν ουσιαστική διοίκηση.

Σε μερικές χώρες, όπως στην Ιρλανδία, την Ισπανία, την Ελλάδα, την Ιταλία και την Πορτογαλία, αλλά και τη Βρετανία με την πρόσφατη υποβάθμισή της, υπάρχει το σοβαρό ενδεχόμενο να υπάρξουν τουλάχιστον μια με δυο κατεστραμμένες γενιές ανθρώπων, που θα ζήσουν κάτω από τα όρια τής φτώχειας.

Οι πολιτικές προεκτάσεις αυτής τής οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη φαίνεται να δυναμιτίζουν και τους ακρογωνιαίους λίθους, πάνω στους οποίους δομήθηκε η ίδια η ιδέα τής Ε.Ε.. Για παράδειγμα, η ελεύθερη μετακίνηση πολιτών και κεφαλαίων, ένα από τα κυρίαρχα νομοθετικά δημιουργήματα τής Ε.Ε, πλέον αμφισβητείται έντονα από πολλά ευρωπαϊκά κράτη-μέλη, ενώ διαρκώς αυξάνονται τα εθνικιστικά και νεοναζιστικά κόμματα και κινήματα.
Ας μην ξεχνάμε τις πρόσφατες δηλώσεις των βρετανών, πως θα εμποδίσουν την είσοδο σε μετανάστες από χώρες τού Νότου σε περίπτωση κατάρρευσης των οικονομιών τους. Η πιθανότητα κατάρρευσης τού ευρωπαϊκού νομίσματος, του ευρώ, αν και ξορκίζεται από τους γραφειοκράτες των Βρυξελλών, είναι ένα δεδομένο, που δεν αφήνουν ασχολίαστο ούτε ο πρόεδρος τής Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Μπαρόσο, δηλώνοντας, πως «*είμαστε αντιμέτωποι με τη μεγαλύτερη πρόκληση στην ιστορία της Ένωσης», αλλά ούτε και η καγκελάριος Μέρκελ, που χαρακτηρίζει αυτό το ενδεχόμενο σαν «τη μεγαλύτερη απειλή για κρίση στην Ευρώπη από το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου*».

Η Ε.Ε. χτίστηκε πάνω στο μύθο, πως οι λαοί τής Ευρώπης έχουν ένα κοινό πεπρωμένο και πως μια πιο «κοντινή ένωση» αυτών των λαών θα αποφέρει κοινή ευημερία, ανάπτυξη και συνεργασία ανάμεσα στις χώρες μέλη. Άλλωστε, αυτή ακριβώς είναι και η διακήρυξη τής Συνθήκης της Ρώμης το 1957, που δημιούργησε την γνωστή σε όλους μας ΕΟΚ (European Economic Community).

Διαφορετικές αντιλήψεις

Η παρούσα κρίση όμως, κατέδειξε και καταδεικνύει τις τεράστιες διαφορές στη νοοτροπία και την κουλτούρα των κρατών-μελών. Για παράδειγμα, η άποψη των Βρετανών σχετικά με το ρόλο του κράτους στο κοινωνικό γίγνεσθαι, είναι τελείως διαφορετική από αυτή των Γάλλων. Οι Ιταλοί και οι Έλληνες έχουν τελείως διαφορετική αντίληψη σχετικά με τον τρόπο, που πρέπει να εφαρμόζονται οι νόμοι απ' ότι οι Σουηδοί και οι Δανοί. Οι Ιρλανδοί έχουν τελείως διαφορετική αντίληψη για τη φορολογία απ' ότι οι Βέλγοι και οι Δανοί.

Όλες αυτές τις διαφορές νοοτροπίας και κουλτούρας, η Ε.Ε. έχει επιχειρήσει να «εξαλείψει» και να «εξαφανίσει» μέσα από 200.000 σελίδες νομοθεσίας, που έχει παράξει. Δυστυχώς όμως, αυτές οι διαφορές δεν εξαλείφονται νομοθετικά. Στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία η διαφθορά είναι καθεστώς, ενώ στην Ελλάδα θεσμός, που πηγάζει από το ίδιο το κράτος και τις δομές του. Στα Βαλκάνια θαρρεί κανείς, πως η διαπλοκή και η διαφθορά είναι ένα επιπρόσθετο προσόν, που ενισχύει την «αρρενωπότητα» των συμμετεχόντων στην πολιτική. Στην Ιταλία, η μαφία εξακολουθεί όχι μόνο να γράφει στα παλιά της τα παπούτσια τα διατάγματα και τις αποφάσεις των Βρυξελλών, αλλά και να τα χλευάζει ανοιχτά.

Η πορεία προς μια... μουσουλμανική Ευρώπη

Βέβαια, είναι γεγονός, πως η Ευρώπη δεν είναι κάτι περισσότερο από ένα χριστιανικό κλαμπ, που αντιμετωπίζει τεράστια κρούσματα ξενοφοβίας από την εισροή πολλών μουσουλμάνων μεταναστών. Η είσοδος όλων αυτών των μη χριστιανών έχει κάνει τις χώρες της Ε.Ε. να πετούν το μπαλάκι, η μια στην άλλη, με την Ελλάδα να μαζεύει τα περισσότερα από αυτά τα μπαλάκια, λόγω της εδαφικής της ιδιομορφίας, αλλά και ανοργανωσιάς. Η Ε.Ε. είναι προκλητικά απούσα από τη συσσώρευση όλων αυτών των μεταναστών στη χώρα, αρεσκόμενη μονάχα στο να κάνει παραινέσεις και να υιοθετεί έναν απλό ρόλο συμβούλου.

Όπως και πριν αναφέρθηκε, η έννοια των ευρωπαϊκών συνόρων και η φύλαξή τους είναι μονάχα στα χαρτιά, μιας και η κάθε χώρα μέλος έχει τη δική της μεταναστευτική

πολιτική, που καταστρώνεται σε βάρος των υπολοίπων κρατών-μελών με το τίμημα να το πληρώνουν οι αδύναμοι κρίκοι σαν και τού λόγου μας.

Το ευρωπαϊκό αστείο «αλληλεγγύη»

Το θέμα της αλληλεγγύης μεταξύ των χωρών-μελών είναι ακόμα ένα από τα πολλά «ευρωπαϊκά αστεία.» Δεν είναι μόνο οι Γάλλοι, που εφευρίσκουν ως οικονομικό τους εχθρό, τους φτηνούς Πολωνούς υδραυλικούς, ούτε και οι βορειοευρωπαίοι, που χαρακτηρίζουν ως τεμπέληδες τους κατοίκους του ευρωπαϊκού νότου. Είναι και οι Ιρλανδοί, που δεν συμπαθούν (όχι αδικαιολόγητα) τους Βρετανούς, οι Σκώτοι, που θέλουν να αποσχισθούν από τη Μ. Βρετανία, οι Βάσκοι της Γαλλίας και Ισπανίας, που θέλουν να αυτονομηθούν, όπως άλλωστε και οι Καταλανοί, οι χώρες πρώην δορυφόροι της πάλαι ποτέ ΕΣΣΔ, που κατακρίνουν τη Γερμανία για τα ανοίγματα, που κάνει στη Ρωσία, οι Γάλλοι, που κατηγορούν τους Γερμανούς ως κύριους υπαίτιους της κρίσης και οι Γερμανοί, που ονειρεύονται ένα 4ο Ράιχ και που σκοπεύουν να επιτύχουν μέσω της «άλωσης» και του απόλυτου οικονομικού ελέγχου των οικονομιών των υπολοίπων χωρών μελών της Ε.Ε..

Οι νεοεισελθέντες Σλοβάκοι μαζί με τους Φινλανδούς, πρωτοστατούσαν στην αποβολή της Ελλάδας από την Ε.Ε προ ολίγων μηνών, ενώ ο ανακάμψας Ιταλός πολιτικός «Μπούνγκα-Μπούνγκα» Μπερλουσκόνι απειλεί, πως αν έρθει στην εξουσία, η Ιταλία θα αποχωρήσει από την Ε.Ε.. Μια τελείως αντιευρωπαϊκή πολιτική έχει υιοθετήσει και ο πρώην κωμικός και νυν πολιτικός τής Ιταλίας, Μπέπε Γκρίλο, που τα βάζει ανοιχτά με την Ε.Ε. και γι' αυτό χαίρει τεράστιας δημοτικότητας στην Ιταλία, που μπορεί να τον καταστήσει και ως το ρυθμιστικό παράγοντα στην πολιτική της γείτονος χώρας. Η Δανία, πολύ πρόσφατα, παραβίασε τη συνθήκη Σέγκεν επιβάλλοντας στα σύνορά της έλεγχο διαβατηρίων πολιτών από άλλες χώρες μέλη της Ε.Ε..

Έλλειμμα δημοκρατίας

Το έλλειμμα δημοκρατίας είναι ένα ακόμα χαρακτηριστικό της Ε.Ε. Για παράδειγμα, κανείς δεν ρώτησε μέσω δημοψηφίσματος τους περισσότερους πολίτες των χωρών-μελών της Ε.Ε, αν πραγματικά θέλουν το ευρώ σαν δικό τους νόμισμα.

Ούτε όμως και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και ο πρόεδρός της εκλέγονται με δημοκρατικές διαδικασίες. Ο Βέλγος πολιτικός και πρόεδρος τού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Χέρμαν Βαν Ρομπέη, δεν εκλέχτηκε πλειοψηφικά. Αν και τα δύο νομοθετικά σώματα τής Ε.Ε., το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τής Ε.Ε.

αποτελούνται από εκλεγμένους αξιωματούχους, λίγοι είναι οι πολίτες, που συμμετέχουν στην εκλογή τους, γιατί οι περισσότεροι πολίτες της υποτιθέμενης ενωμένης Ευρώπης, αγνοούν όχι μόνο τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων μέσα στην Ε.Ε., αλλά δεν έχουν και ιδέα για το τί ακριβώς είναι αυτή η Ένωση. Το 53% των πολιτών των χωρών μελών τής Ε.Ε. πιστεύουν, πως δεν αντιπροσωπεύονται μέσα στην Ε.Ε.. Αν λάβουμε μάλιστα υπ' όψη, ότι η παραπάνω ένδειξη του ευρωβαρόμετρου έγινε το 2009, που η οικονομική κρίση δεν είχε πλήρως διαφανεί, μπορούμε να καταλάβουμε σήμερα τί ποσοστό των πολιτών πιστεύει στο οικοδόμημα τής Ε.Ε..

Διεύρυνση

Και σαν να μην έφτανε η ασυμφωνία, οι διαφορετικές νοοτροπίες και αντιλήψεις και η γραφειοκρατία τής Ε.Ε., μερικοί «ευρωπαίοι φωστήρες» επιθυμούν να διευρύνουν και τον αριθμό των χωρών μελών τής Ένωσης με την είσοδο των Αλβανών και των Σκοπιανών. Χώρες χωρίς καμμία απολύτως υποδομή για οικονομική ανάπτυξη, που παράλληλα μαστίζονται από στείρο και προκλητικό εθνικισμό, που σαφώς και πηγάζει από το ελεεινό μορφωτικό επίπεδο των κατοίκων τους. Εκατομμύρια ευρώ πλήρωσαν πρόσφατα οι Σκοπιανοί, για να κατασκευάσουν ένα τεράστιο άγαλμα τού Μ. Αλεξάνδρου, για να πείσουν πρώτα απ' όλα τους ίδιους τους τους εαυτούς, για την υποτιθέμενη καταγωγή τους από τους αρχαίους μακεδόνες, όταν θα μπορούσαν με αυτά τα χρήματα να βοηθήσουν οικονομικά τους πολίτες τής χώρας τους. (Διαβάστε στην «Ελεύθερη Έρευνα»: «Απόγονοι κι απόγονοι»).

Είναι σαφές πως το δημιούργημα που λέγεται Ε.Ε αποτελεί ένα καλό εργαλείο στα χέρια των ισχυρών τής Ευρώπης και εν προκειμένω της Γερμανίας, να δημιουργήσει σφαίρες επιρροής και να διασφαλίσει το οικονομικό της πλουτοκρατικό μέλλον. Τα υπόλοιπα περί αδελφοσύνης των λαών, κοινό πεπρωμένο των πολιτών, κοινά οράματα, αλληλεγγύη και υποστήριξη μεταξύ των χωρών μελών, είναι ρομαντικές ιστορίες χωρίς ουσία και λογική.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να υπάρχει στα νομοθετικά διατάγματα των γραφειοκρατών στις Βρυξέλες, αλλά σίγουρα δέν υπάρχει ο «ευρωπαίος πολίτης», μια απαραίτητη προϋπόθεση για να πάρει σάρκα και οστά η έννοια μιας ενωμένης Ευρώπης.

Έχουμε δηλαδή, μια Ευρώπη χωρίς «ευρωπαίους», αφού και ο ορισμός τού ευρωπαίου πολίτη είναι κάτι το αόριστο και το απροσδιόριστο, μιας και πρόκειται για διαφορετικούς λαούς με διαφορετικές νοοτροπίες και κουλτούρες, που δεν αλέθονται

με τίποτα από το νομοθετικό μύλο των Βρυξελών.

Ο διαχρονικός ρόλος τού προτεκτοράτου τής Ρωμιοσύνης

Η έννοια τής Ε.Ε επομένως, αν δεν είναι μονάχα ένα κακόγουστο αστείο, είναι στα σίγουρα μια απόπειρα των ισχυρών τής Ευρώπης να δημιουργήσουν ευρωπαϊκά προτεκτοράτα, αλλά και να διατηρήσουν τα υπάρχοντα σε ισχύ. Αυτό άλλωστε φαίνεται και από την προσπάθεια διάσωσης τής οικονομίας τής Ελλάδας, ώστε η χώρα να συνεχίσει να επιτελεί το διαχρονικό της ρόλο: αυτόν του προτεκτοράτου.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο, πως το ΔΝΤ, του οποίου κυρίαρχος χρηματοδότης είναι οι ΗΠΑ, να επιλέξει τώρα και κάτω από τις επικρατούσες συνθήκες να βγει ανοιχτά πολλάκις και με αρκετούς εκπροσώπους του, για να δηλώσει, πως έκανε λάθος σχετικά με το ελληνικό χρέος, ενώ την ίδια στιγμή προσεταιρίζεται την αξιωματική αντιπολίτευση, που δεν χάνει κι αυτή με τη σειρά της να δηλώσει θαυμασμό για τα «*ιδεώδη τού αμερικανικού έθνους*» και το αμερικανικό Σύνταγμα.

Το διαπραγματευτικό λοιπόν χαρτί τής Γερμανίας στο μοίρασμα των ενεργειακών πηγών τής χώρας μας είναι αναμφίβολα η δουλοπρεπής σημερινή κυβέρνηση της Ρωμιοσύνης, ενώ το αντίπαλο δέος της είναι η αξιωματική αντιπολίτευση, που τελεί υπό την καθοδήγηση και υποστήριξη των ΗΠΑ, παρ' όλο, που δηλώνει «*αριστερής ιδεολογίας*».

Δεν αποκλείεται οι ΗΠΑ με τη γερμανική Ευρώπη να τα βρουν στη μοιρασιά υπό τον φόβο τής τεράστιας οικονομικής ανάπτυξης τής Κίνας, που εποφθαλμιά και αυτή με τη σειρά της τα κοιτάσματα του Αιγαίου.

Οι μόνοι, που δεν θα ωφεληθούν από την άντληση αυτών των κοιτασμάτων είναι η Ελλάδα και οι ρωμιοί κάτοικοί της γιατί, ως είθισται, τα προτεκτοράτα δεν ωφελούνται, απλά παρέχουν υπηρεσίες (γη και ύδωρ εν προκειμένω) έναντι μιας μικρής αμοιβής, η οποία διαχέεται ανάμεσα στους πολιτικούς ταγούς της Ρωμιοσύνης κι όχι στον απλό ρωμιό, που εξακολουθεί να υποφέρει από τις ονειρώξεις του επίπλαστου και σκοπίμως κατασκευασμένου δήθεν ένδοξου παρελθόντος του (βλ. Zorba the christian).